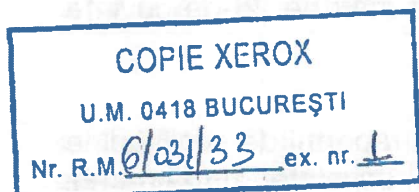

ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
"MIHAI VITEAZUL"

NESECRET
Ex. unic

Nr. 92672 din 15.03.2019

RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 15.03.2019

Subsemnații,

din cadrul Academiei

Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, numiți membri ai **Comisiei de analiză** prin **Hotărârea de Senat nr. 89367/13.03.2019** și **Decizia Rectorului nr. 89391/13.03.2019**, în vederea analizării tehnice a tezei de doctorat

Strategia energetică în contextul securității moderne, susținută în anul 2011, la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” de către **BĂRBUȚ DAN MARCEL**, sub coordonarea prof.univ.dr. **CONSTANTIN ONIȘOR**

- am analizat *Rapoartele de Similitudine* ale tezei menționate, realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații “Mihai Viteazul” folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice,
- totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii universitare teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:

CONFORM CU ORIGINALUL

Red

NESECRET

NESECRET

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 51,2%;
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 40,6%.

În urma analizei tehnice realizate pornind de la raportul de similitudine generat de platforma www.sistemantiplagiat.ro, am constatat următoarele situații de similitudine:

- preluarea integrală sau parțială din textul sursă fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de 18732 cuvinte din sursele prezentate detaliat în *Tabel*.

Comisia:

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

Dinamica riscurilor și amenințărilor la frontiera de est a NATO și UE în contextual accelerării procesului de globalizare

Autor: Bărbuț Dan Marcel
 Conducătorul de doctorat prof. univ. dr. Constantin Onișor

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://www.scribd.com/doc/289342722/securitatea-energetica Dr. Cristian BĂHNĂREANU Securitatea energetică Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2008</p>	2008	<p>p. 7 Energia este esențială pentru dezvoltarea economică și socială și îmbunătățirea calității vieții¹, preciza ONU în Agenda 21 din 1992. Resursele naturale, în special cele energetice, au influențat permanent și în mod covârșitor evoluția societății umane, dezvoltarea economică, economiile naționale, economia mondială și, mai recent, economia globală. De altfel, în anii '70, Henry Kissinger spunea „Controlează petrolul și poți controla toate continentele...”². Mai apoi, Michael Collon susținea „Dacă vrei să conduci lumea, trebuie să controlezi petrolul. Tot petrolul. Oriunde se află acesta”³. La începutul secolului XXI asistăm la accentuarea dependenței economiilor lumii de resursele energetice. Economia mondială depinde încă de petrol ca resursă centrală de energie, iar lupta pentru resurse domină geopolitica secolului XXI. Problema resurselor prezintă multe fațete, deficitul acestora având un rol important în decianșarea sau amplificarea unor conflicte, de polarizare și/sau de catalizare a forțelor. Exemplele mai recente sunt cele din Cecenia, Angola, Irak, Sudan. Mai mult, accesul diferențiat la resurse afectează relațiile dintre state cu consecințe dintre cele mai distrugătoare. Competiția pentru hidrocarburi pare a domina începutul de mileniu, cu polarizarea atenției pe statele Golfului, bazinul Caspic, Siberia de Est și de Vest, Africa de Vest, Asia de Sud-Est, nordul Americii de Sud, Canada etc. Ultimele luni au oferit o nouă spirală a cursei energetice – speculațiile. Din cauza acestora, prețul</p>	250	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>http://www.revista.forter.ro/2010_3_t/03-to/01.htm TERORISMUL ȘI LUMEA A TREIA (2) Locotenent Bogdan RĂDULESCU</p>	2010	<p>petrolului crește inexplicabil, nemotivat de raportul cerere-ofertă, care nu a suferit modificări radicale. Speculațiile vor determina și o creștere a prețului gazelor naturale, deoarece, în formula de calcul, prețul acestora este direct influențat de cel al petrolului.</p> <p>p.8 Nivelul național al securității este, probabil, cel mai uzitat în definirea securității. Statul-națiune este actorul care își asumă, de obicei, rolul de garant al securității individului, a grupului și, uneori, chiar al securității regionale. În schimb, securitatea statului este definită prin totalitatea condițiilor politice, economice, sociale, militare și ecologice necesare garantării suveranității, independenței și promovării intereselor naționale. Dacă vom conveni asupra naturii acestor condiții, este evident faptul că atât amenințările la adresa securității naționale, cât și soluțiile de contracarare sunt de aceeași natură. Este evident că analiza securității, la toate nivelurile sale, este legată de conceptele de bază ale psihologiei și sociologiei.</p>	102	
<p>http://www.revista.forter.ro/2010_2_t/03-to/04.htm PROVOCĂRI DE SECURITATE ÎN SECOLUL XXI Locotenent Bogdan RĂDULESCU</p>	2010	<p>p.8-21 1.1. Actualitatea și perspectiva conceptului de securitate Cu toate că principalele instituții și organizații internaționale de securitate trec printr-o perioadă caracterizată de nevoia de restructurare, importanța existenței și activității lor pentru stabilitatea și securitatea lumii nu a scăzut.</p> <p>Puteam afirma că, dacă va fi îndeplinită condiția adaptării eficiente la caracteristicile mediului de securitate - ceea ce presupune crearea unor noi doctrine, metode și instrumente de luptă împotriva pericolelor și amenințărilor la adresa securității naționale, zonale, regionale și globale -, în perioada următoare, statul și rolul instituțiilor și organizațiilor internaționale se va consolida. Multiplicarea continuă a numărului de entități ce</p>	3948	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>acționează pe scena globală prin afirmarea actorilor non-statali conduce la creșterea complexității procesului de luare a deciziilor în politica externă și de securitate a statelor. Acestor sfidări trebuie să li se răspundă prin forme noi de solidaritate, capabile să gestioneze un spectru larg de tensiuni și riscuri și o gamă variată de manifestare a acestora, cum sunt: tensiunile etnice, traficul de droguri, substanțe radioactive și ființe umane, criminalitatea organizată, instabilitatea politică a unor zone, reimpărțirea unor zone de influență și altele.</p> <p>Este evident faptul că insecuritatea, și, în special, insecuritatea umană, existentă în mai multe domenii ale vieții sociale, poate conduce la declanșarea unui conflict, ce poate degenera în unul armat. Din împlinirea criminalității transnaționale cu terorismul rezultă o amenințare deosebit de importantă la adresa securității: armele de distrugere în masă. Potențialitatea unui atac din partea unui grup criminal transnațional care posedă astfel de armament crește odată cu sporirea permeabilității granițelor și cu dezvoltarea tehnologiei specifice. În același context, cyber-terorismul reprezintă un risc ce preocupă comunitatea internațională, în condițiile în care grupările teroriste își pot centra acțiunile asupra sistemelor în rețea ale țărilor și organizațiilor internaționale. Tensiunile sociale ce amenință stabilitatea politică și coeziunea comunității sunt strâns legate de alte forme de insecuritate ce își au rădăcinile în globalizare. Globalizarea insecurității este accentuată și de existența statelor eșuate („failed states”). Sărăcia, lipsa stabilității economice și incapacitatea de a furniza bunăstare socială și securitate în acest tip de state, pot crea condiții favorabile revoltei și mișcărilor transnaționale de insurgență. Mai mult, statele eșuate pot găzdui grupări și activități teroriste și reprezintă adesea sursa crizei refugiaților,</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>extremismului religios și politic, degradării mediului și acțiunii organizațiilor criminale. Problema resurselor și a competiției pentru resurse reprezintă un alt aspect important al globalizării insecurității. Interdependențele dintre resurse, pe de o parte, și dezvoltare, prosperitate, putere, pe de altă parte, au modelat decisiv evoluția politică a lumii. Revoluția industrială a adus în atenție ideea, promovată în zonele în care resursele erau vitale, că acestea, îndeosebi cele naturale, se găsesc acolo unde „nu trebuie” și în posesia „celor care nu le merită”. Pe măsura „așezării” geografiei politice a lumii în cadrul unor granițe mai mult ori mai puțin recunoscute, dar a căror nerespectare provoacă reacții beligerante, această idee a căpătat o mai mare amploare. Din aceste motive, este evident că cea mai puternică motivație pentru război este achiziția, accesul ori controlul resurselor critice. Caracterul transnațional al forțelor economice, tehnologiei informaționale și migrației reduce capacitatea statului de a gestiona problemele politice, economice, sociale și de orice altă natură apărute în interiorul granițelor sale. Mai mult, mecanismele administrative ale statului modern sunt transformate rapid în rețele ce interconectează administrația publică de pretutindeni. Aceasta are implicații importante pentru gestionarea politicilor destinate contracarării insecurității. Transformarea transnațională și internațională a aparatului de stat creează tensiuni și contradicții între, pe de o parte, conceptul clasic de „stat modern”, cu accent pe responsabilitățile sale interne în special în domeniul social, și, pe de altă parte, imperatiivele economice ale pieței globale. Rezultatul constă într-o criză de autoritate născută din incapacitatea crescândă a statului de a răspunde nevoilor sociale interne. Mare parte a democrațiilor dezvoltate sunt capabile să le realizeze, însă este nevoie de o abordare holistică referitoare la relațiile existente între, pe de o parte, diversele instrumente</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL
pea

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>nonmilitare, precum programele instituțiilor financiare, programele bilaterale pentru promovarea democrației sau activitățile organizațiilor nonguvernamentale, și, pe de altă parte, instrumentele militare, precum operațiile de pace. În ceea ce privește țările cărora li se adresează astfel de instrumente, guvernele lor pot contracara globalizarea insecurității prin implementarea unor politici referitoare la întărirea domniei legii, promovarea educației, lupta împotriva corupției, combaterea marginalizării, accentuarea acelor elemente care ajută la dezvoltarea culturii politice și de securitate, întărirea relațiilor cu țările vecine etc. Adaptarea acestora la noile condiții ale mediului de securitate depinde, în ultimă instanță, de puterea, voința de asumare a responsabilității, flexibilitatea și transparența instituțiilor naționale și internaționale, dar și de cultura organizațională și capacitatea liderilor de a pregăti atât instituțiile, cât și cultura pentru o nouă eră. Durabilitatea exprimă persistența peste timp a modelelor de comportament, ce reflectă conformarea rutinizată la regulile organizației, iar eficiența se referă la comportamentul actorilor ghidați de regulile și normele acesteia. Aceste două criterii operaționalizează importanța instituțională a organizației, în fapt, fiind vorba, pe de o parte, despre capacitatea organizației de a rezista în fața provocărilor externe, iar pe de altă parte, despre gradul de respectare a regulilor și normelor de către membrii săi.</p> <p>Din punctul de vedere al teoriei aplicate în analiza organizațiilor internaționale, realismul și neorealismul nu acordă importanță existenței organizațiilor internaționale de securitate, acestea fiind considerate doar modalități de camuflare a intereselor statelor sau forumuri necesare obținerii acordului asupra anumitor aspecte de securitate al statelor mai slabe. De asemenea, se consideră că organizațiile internaționale nu au nici o influență asupra</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>comportamentului marilor puteri, acestea din urmă preferând acțiunea unilaterală. Din perspectiva neorealistă, există un singur tip de organizație, anume alianța, fiind respins tocmai criteriul eficienței organizațiilor internaționale. În sistemul internațional, organizațiile de securitate pot fi considerate comunități de securitate. Acest concept a fost dezvoltat în anul 1957 de către Karl Deutsch, care l-a definit drept "un grup ce a devenit integrat, dobândind un simț al comunității însoțit de practici instituționale formale sau informale suficient de puternice pentru a asigura activitatea pașnică a membrilor grupului pe o perioadă de timp lungă"</p> <p>4. "Între un aranjament informal de securitate și o comunitate de securitate bine structurată pot exista mai multe categorii de forme de cooperare, în funcție de gradul de integrare socială și instituțională al statelor membre: sistemele de alianțe opuse, de tipul celor existente în cursul Războiului Rece, formele de securitate colectivă, parteneriatul de securitate regională, comunitățile de securitate cu un grad slab de integrare și comunitățile de securitate puternic integrate"</p> <p>5. Specialiștii în domeniul politic susțin că, în secolul XXI, globalizarea va fi dominantă conținutului și evoluției relațiilor internaționale. În consecință, impactul asupra securității internaționale va fi determinat de efectele (pozitive și negative) ale globalizării, care vor fi optimizate și de a reacția generală a statelor. Așadar, rezultă cu multă relevanță legătura biunivocă dintre securitatea internațională (ca parte) și globalizare (ca întreg). Concret, se regăsește prin aceea că toate dimensiunile globalizării trebuie exprimate în politicile și strategiile de securitate internațională. În felul acesta, realizarea securității internaționale se face nu numai față de provocări și sfidări, ci și în spiritul concepției de globalizare. Astfel</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>În aceste condiții este multă nevoie de un mediu de securitate comun, bazat pe dezvoltare durabilă, cooperare largă interstatală și realizarea unității în diversitate, în care entitatea să participe mai mult la progresul umanității. Toate aceste prerogative definesc securitatea colectivă, privită ca solidaritate internațională (pe un anumit areal), în care globalizarea nu este percepută ca o hegemonie a cuiva, ci ca o conjugare și concentrare a energiilor și resurselor comune pentru extinderea ei. Dar, dacă avem în vedere că amenințările globale provin de la entități generalizate cu potențialitate conflictuală, cum ar fi bunăoară foști parteneri sau aliați, concurenți, adversari, renegați cu frecvente stări de necesitate, care se pot manifesta în rețea, credem că am adus argumentul principal că numai securitatea colectivă nu este de ajuns. Ea trebuie extinsă în condițiile în care globalizarea presupune pentru state pierderea a o parte din atribuțiile fundamentale (suveranitatea, planificarea, dezvoltarea), iar amenințările provin mai frecvent de la actori nonstatali, dar suprastatali/supranaționali. Ca finalitate a acestei extinderi a securității colective apare securitatea prin cooperare, apreciată deopotrivă ca o consecință și posibilă soluție împotriva amenințărilor globale. Unul dintre rezultatele finale ale securității prin cooperare îl va constitui schimbarea globală, ce înseamnă de fapt realizarea stabilității Lumii și a structurilor ei privity drept componente fundamentale, bazată atât pe echilibrul de putere, cât și pe legitimitate. În practică, vom regăsi extinderea sistemelor securității colective către sisteme mai cuprinzătoare și integratoare de securitate. În contextul marilor prefaceri geopolitice, economice și sociale cu care se confruntă în prezent comunitatea internațională, crima organizată a căpătat noi valențe, extinzându-și aria de cuprindere și sfera de activitate la cote alarmante, motiv de îngrijorare pentru majoritatea statelor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>lumii și în mod deosebit pentru cele ale căror economii se află în proces de tranziție, dată fiind vulnerabilitatea sistemelor legislative și fragilitatea instituțiilor democratice din aceste țări. Structurile crimei organizate s-au dovedit a fi mult mai mobile decât cele ale economiei formale, exemplul țărilor din Europa Centrală și de Est fiind concludent în acest sens.</p> <p>Prin activitatea lor, organizațiile criminale transnaționale amenință suveranitatea națională și autoritatea statelor, valorile democratice și instituțiile publice, economiile naționale, procesele de democratizare din țările eliberate de sub regimurile totalitare. Aceste organizații sunt flexibile, sofisticate, ușor adaptabile și acționează după strategia companiilor multinaționale, extinzându-și permanent alianțele și acordurile în scopul obținerii unui acces mai larg la "know - how", la noile tehnologii și la mijloacele tehnice performante care să le asigure o cât mai bună protecție față de autorități. Un teritoriu mai mare pentru crima organizată înseamnă automat și realizarea unor profituri mai mari pentru economia acesteia, și implicit posibilități mai mari în a "cumpăra" bunăvoința funcționarilor statului, ascunderea produsului ilicit și spălarea veniturilor. Tot mai multe strategii și planuri pentru prevenirea și contracararea acestora prevăd măsuri de cooperare care transcend granițele naționale, în condițiile în care statele democratice au ajuns la concluzia că securitatea fiecăruia depinde de securitatea tuturor celorlalți, într-o lume interdependentă, care are de protejat și apărat o serie de valori, principii și interese fundamentale, comune. Riscurile și amenințările prezentului nu mai privesc doar ecuația echilibrului puterii, aplicându-se unui sistem internațional dinamic și flexibil, în plină transformare. Scopurile analitice ale cercetărilor și eforturilor în direcția identificării și cunoașterii acestora privesc acum diferențierea tipurilor de interacțiuni la nivelul sectoarelor militar,</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>politic, societal, economic și de mediu, la aceste paliere referențiale clasice adăugându-se sau propunându-se să fie adăugate alte direcții de investigație și delimitare metodologică. Aceste demersuri urmăresc, deopotrivă, atât securizarea unor vulnerabilități, riscuri și amenințări, într-un proces multidimensional de construcție socială în care implicarea publică (contribuția societății civile) se amplifică progresiv, cât și rezolvarea problemelor complexelor de securitate regionale și subregionale, prin conștientizarea necesităților de acțiune și intervenție colectivă</p> <p>6. Astfel, se poate aprecia că, pe măsură ce riscurile și amenințările tind să se globalizeze, pe măsură ce vectorii propagatori ai unor amenințări (crima organizată și rețelele teroriste) se structurează și își uniformizează tehnicile și procedeele de acțiune ilegală, devine tot mai pregnant efectul de conștientizare a necesității unor forme de identificare, analiză, prevenire și acțiune concertată de contracarare, într-un mediu de securitate flexibil, caracterizat de cooperare, schimb de informații și interoperabilitate la diverse niveluri instituționale, efect și necesitate a globalizării.</p> <p>Deși multă vreme, în epoca modernă, factorul etnic și cel religios nu au fost considerați adevărate probleme ale securității naționale, la momentul în care s-a constatat că aveau potențial de a inflama o stare de tensiune sau conflict între state, modul de abordare a acestor factori a fost reconsiderat, iar acest lucru se întâmplă încă de la sfârșitul anilor '70, din cauză că apariția religiei ca trăsătură majoră a unui conflict a fost total neașteptată atât de către mediul academic cât și de factorii decizionali.</p> <p>Aparținând dimensiunii culturale a securității, factorii etnic și religios capătă o importanță majoră în analiza de securitate, spațiul de manifestare al securității culturale situându-se la nivelul</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>interrelaționării securității individuale cu securitatea națională, în sensul că indivizii sau grupurile substatale, în cazul nostru grupurile etnice sau religioase, pot deveni o problemă de securitate națională, comportamentul acestora degenerând spre acțiuni teroriste, separatiste, revoluționare etc. Astăzi, securitatea este abordată din perspective alternative: riscurile economice, de mediu, cele privind sănătatea, ca și relația dintre securitatea individuală și cea a comunității au aprins dezbaterile asupra conceptului de securitate. Susținătorii acestor noi abordări argumentează că statul nu mai poate întotdeauna furniza securitate cetățenilor săi și, mai mult, își poate pune chiar în pericol proprii cetățeni. În acest sens, suntem de părere că relațiile de putere create în interiorul statului, dar și cele create în exterior, ne pot conduce către considerarea unui caracter mai extins al conceptului, permițându-ne noi căi de abordare, și anume conturând ideea că securitatea poate fi considerată drept "construcție socială" 7. Așa cum sublinia Thomas Eriksen 8, datorită ultimelor evoluții pe scena internațională, în special în ceea ce privește dezvoltarea proceselor de globalizare, s-a observat faptul că etnia și naționalismul par incompatibile cu timpurile moderne, și vor dispărea treptat, pe măsură ce construcția „satului global” devine din ce în ce mai concretă. Văzută drept o caracteristică a mediului internațional de securitate, creșterea numărului de conflicte cu natură etnico-religioasă din ultimele decenii a dus la o abordare mai atentă a acestui domeniu. Desfășurarea unor astfel de conflicte a dus la însușirea de către comunitatea internațională a unor „lecții învățate”, ceea ce a permis dezvoltarea unor strategii care să aibă ca obiect rezolvarea conflictelor existente, dar și îndepărtarea cauzelor ce duc la apariția stărilor de instabilitate de origine culturală. În acest sens, se derulează inițiative în ceea ce privește</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>identitatea culturală a grupurilor etnice și religioase, la nivel regional și internațional, prin împărtășirea valorilor comune, pentru a se forma o bază solidă care să ajute la construirea unei culturi a toleranței, atât de necesară promovării unui climat de stabilitate. Dimensiunea politică a securității este influențată de migrație și prin aceea că nu numai conflictele politice determină apariția unor fluxuri de refugiați, ci și refugiații creează conflicte politice. Pe de o parte, prin recunoașterea statutului de refugiat unor persoane, țara de destinație admite faptul că țara de origine are un regim politic ce practică persecuția și opresiunea, rezultând tensiuni între cei doi actori. Pe de altă parte, în țările de destinație, refugiații pot crea probleme de securitate prin angajarea în mișcări de opoziție la adresa guvernelor țărilor de origine sau chiar în rețele teroriste transnaționale. Este evident că, din această perspectivă, se pot face corelații între dimensiunea militară a securității și migrația internațională, tot în termeni de refugiați și azilanți. Implicațiile migrației asupra dimensiunii politice pot deveni cu ușurință efecte ale acesteia asupra dimensiunii militare a securității, tensiunile dintre țara de origine și cea de destinație, precum și acțiunile rețelelor teroriste putând căpăta caracteristici militare pregnante. De asemenea, conflictele armate constituie o cauză majoră a apariției fluxurilor de refugiați, în special, dar și de azilanți. În același timp, poate fi inclusă și migrația forțată cu scopul de a slăbi resursele umane ale părților implicate în respectivul conflict armat. Toate dimensiunile securității sunt interrelaționate și, de aceea, impactul migrației internaționale asupra lor, dar și influența acestora asupra fenomenului menționat nu se pot analiza separat, ci în corelație. Edificarea unei noi arhitecturi de securitate, la baza căreia se află încrederea și cooperarea internațională, democrația și economia performantă, asigurarea și respectarea drepturilor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>omului, concomitent cu promovarea și afirmarea valorilor naționale, nu este un proces utopic, aflat în sfera virtualului, ci se dovedește a fi unul perfect viabil și realizabil, dar care solicită aranjamente și demersuri politice specifice, angajarea unor importante resurse economice și financiare, într-o perioadă de timp mult mai lungă decât se preconiza inițial. De aici rezultă că este nevoie de timp, chiar de foarte mult timp, pentru a se pune în operă și consolida o arhitectură de securitate viabilă.</p> <p>Diversificarea și amplificarea amenințărilor și provocărilor la adresa securității evidențiază faptul că doar cooperarea dintre statele europene nu este suficientă. În aceste condiții, relația transatlantică s-a dovedit a fi de neînlocuit, în ciuda divergențelor dintre Europa și America, apărute pe timpul intervenției din Irak. Prin dialog și cooperare acestea au fost depășite, obținându-se progrese substanțiale în ceea ce privește implementarea politicii de securitate și apărare, atât la nivel regional, cât și la nivel global. Consecvență obiectivelor sale, UE a dezvoltat Politica Europeană de Securitate și Apărare (PESA). Evenimentele politice majore recente, declanșarea „războiului împotriva terorismului” constituirea Consiliului NATO - Rusia, lărgirea organizațiilor internaționale de securitate (NATO - cele șapte state, printre care și România, UE - prin primirea celor 10 state și din 2007 și aderarea României și Bulgariei), reconfirmarea opțiunilor Ucrainei de aderare la Alianța Nord-Atlantică și la Uniunea Europeană, după alegerile din 2005, demonstrează dinamismul fără precedent al mediului actual de securitate. Riscurile și amenințările clasice la adresa securității europene se mențin la nivel minim, de actualitate rămânând cele asimetrice, respectiv: fenomenul terorist, sub toate formele sale de manifestare (Madrid, Cecenia, Moscova, Osetia de Nord, Irlanda de Nord). Riscurile proliferării fenomenului terorist în statele</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>europene tind să se amplifice, mai ales în acele țări în care există instabilitate politică și în rândul cărora se constată apariția unor lideri sau grupări cu atitudini din ce în ce mai radicale sau de tip nedemocratic. Terorismul islamic continuă să se adapteze la noile condiții, în care riposta internațională și-a demonstrat fermitatea (Kosovo, Bosnia-Herțegovina), prin renunțarea la structurile ierarhic-verticale și înlocuirea lor cu celule/structuri regionale independente, dar care invocă o ideologie comună; crima organizată transnațională, în care fraudă bancară, corupția, migrația ilegală și traficul de armament și droguri devin dominante; existența statelor și zonelor prost guvernate, care facilitează proliferarea și manifestarea amenințărilor asimetrice (Cecenia, Bosnia-Herțegovina, Kosovo).</p> <p>Se evidențiază tendința factorilor de putere de a spori importanța structurilor în care dețin rolul principal, în scopul asigurării unei poziții cât mai avantajoase în noua arhitectură de securitate. Riscurile și amenințările asimetrice se amplifică în intensitate și ca arie de manifestare, iar prevenirea și contracararea acestora va constitui în continuare o prioritate absolută, atât pentru statele democratice, cât și pentru organizațiile internaționale de securitate.</p> <p>Dacă în trecut terorismul era în general menținut mai mult sau mai puțin sub control, în secolul al XX-lea el a suferit treptat un proces de internaționalizare, favorizat fiind de explozia informațională, de mijloacele oferite de cuceririle științei și tehnologiilor noi, cât și de sprijinul direct sau indirect al unor state interesate.</p> <p>Pe măsura trecerii în secolul al XXI-lea, s-au putut constata efecte tot mai primejdioase ale terorismului, alimentat mai ales de fundamentalismul islamic și de conflictul menținut între palestinieni și țările arabe care-i susțin, pe de o parte, și statul Israel, sprijinit de SUA și toate țările democratice, pe de altă parte.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Problema este însă foarte dificilă, căci nu este vorba de a deschide unul sau mai multe fronturi împotriva unor state inovate, ci de necesitatea depistării unei rețele planetare de cuiburi teroriste (depozite de arme, locuri de antrenament, centre de informare, depozite bancare, unități economice etc), ce formează o vastă și complexă structură multinațională care trebuie anihilată. La acestea se adaugă caracterul clandestin și conspirativ al structurilor teroriste. Interesele și obiectivele de securitate ale statelor europene nu sunt însă generatoare de stări conflictuale, mediul de securitate fiind influențat pozitiv de procesele de integrare europeană și euro-atlantică, de extinderea comunității statelor care împărtășesc și promovează valorile democrației și economiei de piață, de adâncirea colaborării regionale. Totuși, există fenomene de instabilitate și criză la nivel subregional și tendințe de fragmentare, marginalizare sau izolare a unor state. Țările din Europa Centrală, de Est și de Sud-Est se confruntă cu dificultăți economice, sociale și politice, asociate procesului de tranziție spre societatea bazată pe principile democrației și economiei de piață, care pot genera destule amenințări la adresa securității statelor din regiune. În concluzie, considerăm că, pe lângă strategiile politico-militare, alianțele politice ce se construiesc astăzi, organismele internaționale de securitate constituite pentru a contracara amenințările la adresa mediului internațional de securitate, sistemul politic al relațiilor internaționale trebuie să suporte câteva modificări, dintre care amintim: reformarea instituțiilor politice internaționale și regionale și adaptarea lor la noile perspective geopolitice; relansarea credibilității și autorității politice internaționale (dintre acestea, Organizației Națiunilor Unite îi revine un rol deosebit în promovarea unui nou sistem al relațiilor internaționale, care să aibă ca valori fondatoare democrația, toleranța, recunoașterea</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Boj

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>diversității și coexistenței civilizațiilor și culturilor democratice, încurajarea și susținerea statelor care promovează democrația și pacea);redefinirea noilor valori și jinte ale politicii internaționale în condițiile dispariției bipolarismului și ale noilor provocări geostrategice pe care le aduce globalizarea neoliberală ;afirmarea unei noi filozofii a politicii relațiilor internaționale, fundamentată pe principiul multipolarismului acceptat(această perspectivă este doar una de viitor, atât timp cât între SUA și celelalte puteri mondiale sau regionale se realizează un parteneriat politic concurențial) soluționarea politică durabilă a diferendelor din Orientul Mijlociu, în special a conflictului israeliano-palestinian. Organizațiile teroriste se pot pregăti și active beneficiind de libertate mare de acțiune. Este cazul organizației teroriste Al Qaeda, ce a reușit să organizeze tabere de antrenament în Afghanistan fără a se teme de interferențe din partea statului. Iar exemplele pot continua: provinciile de la frontiera de nord a Pakistanului, unde exista un control guvernamental limitat în regiunile pashtune; Yemen, unde puterea guvernului central este slabă în comparație cu cea a triburilor; Cecenia, care a beneficiat de un control guvernamental limitat, în special în perioada dezintegrării URSS; Kosovo și Albania, slabe, frământate după criza iugoslavă, unde achiziționarea de arme era extrem de facilă, mai ales în perioada imediat următoare calmării crizei.</p> <p>O cercetare care să aibă ca temă studiul aspectelor etnico-religioase ale securității se înscrie în domeniul preocupărilor de aprofundare și diversificare a cercetărilor fundamentale de securitate politico-militară, în context intern și internațional. Totodată, trebuie menționată existența corelării acestei teme cu principalele tendințe din domeniile analizei internaționale de securitate, dinamizate de procesele tehnologice și de altă natură, la început de secol XXI. De câțiva ani buni, în</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>studiul evoluției scenei internaționale, se impune tot mai mult o nouă direcție de cercetare: aceea a trendurilor culturale, a formelor de gândire, a modelelor după care se dezvoltă fundamentul ideatic într-un anumit cadru cultural. În acest fel există posibilitatea de a pătrunde subtil până în profunzimea unei anume gândiri, până la „sistemul” de elaborare a reprezentărilor și sugerând astfel motivațiile și resorturile ei subtile, chiar inconștiente uneori, dar existente în viața indivizilor și a societăților. Evenimentele istorice ale ultimelor două decenii (terorism, conflicte ce au la bază aspecte identitare -etnice și religioase - sau memoria istorică) precum și apariția unor noi tipuri de vulnerabilitate au aprofundat dezbaterile asupra securității printre teoreticieni și factori decizionali deopotrivă. Dezbaterile asupra componentelor securității și a modurilor cumse poate realiza securitatea au devenit din ce în ce mai complexe și mai specializate.</p> <p>Elemente integrate unor aspect mai largi, prin modul lor de concretizare pe scena relațiilor internaționale au fost considerate în mod special în demersul de a trece dincolo de conceptele și definițiile apriorice care, uneori, exclud aspecte importante și devin vizibile sub forma lor concretă de manifestare. Nedorind să dezvoltăm o complex aporie a securității, care să înmulțească doar numărul celor existente, vom face încă de la început o delimitare clară a aspectelor asupra cărora ne vom apleca în continuarea studiului nostru, aspecte a căror problemă a fost ridicată relativ recent pe scena studiilor de securitate, și anume aspectele legate de etnie, religie. Astăzi, securitatea este abordată din perspective alternative: riscurile economice, de mediu, cele privind sănătatea, ca și relația dintre securitatea individuală și cea a comunității au aprins dezbaterile asupra conceptului de securitate. Susținătorii acestor noi abordări</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs0-5-06.pdf Sorin MOISE, Fațete ale conceptului de securitate	2006	<p>argumentează că statul nu mai poate întotdeauna furniza securitate cetățenilor săi și, mai mult, își poate pune chiar în pericol proprii cetățeni. În acest sens, suntem de părere că relațiile de putere create în interiorul statului, dar și cele create în exterior, ne pot conduce către considerarea unui caracter mai extins al conceptului, permițându-ne noi căi de abordare, și anume conturând ideea că securitatea poate fi considerată drept construcție socială.</p> <p>pp. 40-41</p> <p>Normele sociale se identifică, la limită, cu normele morale specifice unei comunități, care reprezintă legile nescrise ale societății respective. Normele juridice preiau sensul moral al normelor sociale pe care îl instituționalizează într-un cadru organizat. Deoarece etica statului este o etică juridică și nu o etică a idilei, în modernitatea securității puterea statului este abilitată să intervină și prin latura sa coercitivă, pentru a restabili echilibrul în societate, atunci când anumiți indivizi, prin comportamentul lor, atentează la securitatea celorlalți membri ai societății.</p> <p>Prin urmare, în interesul propriei sale securități, individul, ca membru al societății organizate administrativ, trebuie să se supună autorității puterii politice reprezentată prin instituțiile statului, întrucât însuși statul dedrept democratic, social-liberal se relevă a fi sinteza dintre legitimitate și violență, adică drept putere morală de a pretinde și ca putere fizică de a constrânge. În circumstanțele securității moderne, în pofida intervenției energice a statului democratic, legitim, de a instaura liniștea, ordinea și armonia în societate, trebuie recunoscută și admisă și posibilitatea că acest demers al statului să fie limitat. Explicația o găsim în aceea că insecuritatea statelor, comunităților, ca și a indivizilor este direct proporțională cu înținderea libertății lor, adică dacă se dorește libertatea trebuie acceptată și insecuritatea. De</p>	315	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>http://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs0_5-06.pdf Sorin MOISE, Fațete ale conceptului de securitate</p>	2006	<p>asemenea, când ne referim la securitatea individuală modernă, trebuie avut în vedere faptul că majoritatea amenințărilor la adresa oamenilor își au originea în mediul în care aceștia trăiesc.</p> <p>Ele se concretizează în presiunile de ordin social, economic și politic. În ultima vreme, datorită crizei care persistă presiunile sociale, deși se manifestă într-o largă varietate de forme, se pot evidenția mai mult ca rezultat al amenințărilor economice, care se pot materializa prin îngrădirea accesului la muncă și resurse sau distrugerea proprietății, prin amenințările și încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și amenințările la poziția socială sau a statutului omului, care înseamnă atingerea demnității și onoarei acestuia prin umilire publică sau desconsiderarea și discreditarea individului.</p> <p>pp.47-49</p> <p>..... pleacă de la ideea unanim acceptată că, specifică sistemului internațional este anarhia, deoarece nu există un guvern central, mondial, care să organizeze și să conducă activitatea statelor, acestea sunt preocupate singure de propria lor securitate, mediul internațional fiind invariabil confruntat cu o astfel de situație. Totuși, în dezbaterile paradigmatiche pe această temă, sunt poziții divergente:</p> <ul style="list-style-type: none"> • se identifică și alte tipuri de sisteme în domeniul internațional, dintre care nu toate sunt anarhice, bazate pe echilibrul puterii, bipolaritate , veto-ul unitar, universal și anarhic etc.; • se susține că există și tipuri diferite de anarhic, de la difuz, până la bloc difuz și bipolar; • se analizează sistemul internațional ținând cont de mai multe variabile, printre care stratificarea, polaritatea, distribuția puterii și omogenitatea sunt criterii de bază. 	657	

CONFIRM CU ORIGINALUL

Redy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografia	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Aceste abordări sunt relevante pentru definirea securității internaționale moderne, deoarece exprimă puncte de vedere dintre cele mai interesante, referitoare la modalitățile de a realiza securitatea în acest domeniu atât de complex și contradictoriu, care este sistemul internațional.</p> <p>Unii consideră că sistemele bipolare sunt caracterizate de o violență internațională mai rară, dar mai intensă, iar sistemelor mai difuze le este specifică o violență mai frecventă, însă mai redusă ca intensitate. În aceeași idee, se susține că în sistemele unde diferențele de ideologie sunt mici, statele sunt mai puțin dispuse la conflict, deci, au un grad de securitate mai ridicat, față de statele unde diferențele ideologice sunt mari, care se confruntă cu riscuri evidente pe linia securității.</p> <p>Tot pe această linie se înscriu și disputele pentru afirmarea sistemelor care asigură securitatea internațională modernă. Unii susțin, de pildă, că sistemul bipolar generează forma cea mai radicală a dilemei securității, alții că sistemele multipolare sunt mai puțin dispuse la incidente. Așa se face că deseori se subliniază că o structură bipolară este de preferat pentru securitatea internațională, deoarece aceasta este mai stabilă și controlabilă, față de sistemele mai difuze. Într-un sistem anarhic, echilibrul puterii reprezintă un principiu esențial, deoarece în baza acestuia se construiește și se afirmă securitatea internațională. Echilibrul sau balanța puterii este de fapt o stare de lucruri în care nici o putere nu se află într-o poziție de preponderență, neputând impune celorlalți legea sa. În rândul cercetătorilor a câștigat în ultimul timp audiență ideea îmbunătățirii actualului sistem internațional de securitate prin implementarea acelor politici care să determine soliditate și coerență sistemului și să-l facă modern. Astfel, se discută tot mai mult de trecerea de la anarhia imatură, specifică perioadei pe care</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>o traversează omenirea la ora actuală, la o anarhie matură, în care, prin asigurarea participării responsabile a tuturor unităților sistemului internațional, de la statul național, ca principal actor al scenei mondiale, până la ceilalți actori nonstatali, să se creeze un fundament solid pentru impunerea și respectarea unor norme de conviețuire așa-zis anarhice. Atingerea acestui deziderat presupune existența unor state puternice, ordonate și stabile în interior, capabile să genereze norme comune pentru tot sistemul în ansamblul său, care vor fi benefice pentru toate statele și, implicit, ar asigura securitatea internațională modernă corespunzătoare. În acest fel, s-ar asigura bazele unei anarhii stabile, în care forța n-ar mai prevala în rezolvarea diferendelor, iar naționalismul exacerbant, xenofob și expansionist ar fi eliminat din realitatea internațională.</p> <p>Față de cele prezentate până acum sunt de concluzionat următoarele aspecte strategice privind realizarea securității moderne integrate/ierarhice. Ținând cont de insuficiența atenție care se acordă securității individuale, raportate la uriașul său potențial, este necesară dezvoltarea programelor și cercetărilor consacrate atât studiului teoretic al securității individuale, cât și a mediatizării principalelor caracteristici și riscuri care se manifestă în acest domeniu.</p> <p>Totodată, este important a fi mai atent analizate evoluțiile și influențele actorilor nonstatali, în special societățile transnaționale, asupra mediului securității internaționale moderne, precum și modalitățile în care aceste entități pot contribui la crearea unui mediu internațional stabil și pașnic. În vederea aprofundării caracteristicilor fiecărui tip de securitate, precum și a complexelor relații de interconectivitate dintre acestea, este oportună înființarea, în principalele centre de putere ale lumii, a unor institute de cercetare în domeniul securității.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinami_ca_mediului_european_de_securitate.p df</p> <p>DINAMICA MEDIULUI EUROPEAN DE SECURITATE, Sesiune internațională de comunicări științifice</p> <p>22-23 noiembrie 2007, București</p> <p>POLITICA DE SECURITATE ENERGETICĂ</p> <p>Colonel prof. univ. dr. Constantin HLIHOR</p>	2007	<p>pp.58-63</p> <p>Care este diferența dintre politica unei eficiente maxime în afacerile cu petrol și gaze și amenințarea la adresa securității energetice a unui stat ? Dacă am așeza politicile de securitate într-un spațiu de analiză în care pe orizontală să avem sectoarele securității configurate în funcție de obiectul supus securizării (stat, economie/energie, societate, mediu, individ, grup social, etnic, religios, cultură etc.) iar pe verticală nivelurile de analiză concretizate de amploarea spațială (local, național, regional, global) vom obține o diagramă a acestora care ar rezolva în mare parte o serie din întrebările și uneori dintre confuziile care apar în prezentarea unor probleme de securitate. Politica de securitate poate să aibă la un moment dat ca prioritar securizarea unui sector/domeniu al vieții sociale care să aibă de-a face cu amenințări care vin din spațiul național sau regional și ignorarea altuia deoarece percepția noastră asupra amenințării și a riscului de securitate produs este diferit. În fapt avem de-a face cu o alegere ce corespunde unui set de criterii și factori obiectivi dar mai ales subiectivi. Din această perspectivă noi credem că nu putem vorbi de mai multe securități după cum nu credem că există raporturi de excludere dintre diferitele nivele sau sfere ale securității. Extinderea semantică a termenului - securitate energetică, securitate economică, securitate regională, securitate ecologică etc. - fără să se țină seama de acest fapt nu ar face decât să inducă un grad de confuzie și neclarități în înțelegerea amenințărilor dar și în ceea ce privește soluțiile ce trebuie avute în vedere cât se elaborează politicile de securitate. Există doar priorități în alegerea targetului - a tipului de amenințare care trebuie combătută. Dacă un actor se concentrează, în principal, pe politica de securitate economică nu înseamnă că el nu trebuie să se mai preocupe de securitatea națională ! Acestea pot apărea</p>	1519	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>ca priorități pe care actorii vieții internaționale și le stabilesc pe agenda lor politică în funcție de natura amenințărilor din mediul internațional dar și de gradul de risc pe care el îl apreciază că ar putea să îl suporte. Securitatea energetică, de exemplu, este astăzi o prioritate pentru toți actorii de pe scena vieții internaționale dar mai ales pentru cei cu resurse energetice precare 18. Interesant este faptul că o cercetare sociologică efectuată în Germania după atacurile teroriste din 11 septembrie 2001 asupra „Gemenilor” a relevat faptul că pe lista amenințărilor nu apărea în nici un fel problema întreruperii sau a lipsei de energie. Media și discursul public al elitei politice construiseră o „imagine” a amenințărilor și a riscurilor la adresa securității centrată pe o problemă pe care în principal o avea societatea americană 19. Problema energiei a devenit o prioritate și după ce tot mai mulți actori de pe scena internațională au conștientizat faptul că „energia reprezintă condiția sine qua non pentru exercitarea puterii în economia politică internațională și că nici bogăția sau securitatea nu pot fi realizate fără o aprovizionare sigură cu energie” 20. Mai mult decât atât tot mai mulți actori ai mediului internațional contemporan au constatat că energia poate fi folosită pe post de armă letală în relațiile dintre state. Din această perspectivă nu este de mirare faptul că, în ultima vreme, tot mai multe state au încadrat energia printre prioritățile politicilor/strategiilor de securitate națională. Edificator în acest sens este că chiar și marii actori ai lumii de talia USA, China sau Japonia au procedat la adoptarea de strategii naționale de securitate energetică. În SUA s-a creat, încă din primăvara anului 2001, un organism - National Energy Policy Development Group (NEPDG) - condus de vicepreședintele Dick Cheney care să se ocupe de elaborarea unei politici de securitate energetică 21. China consideră că securitatea ei în următorii ani depinde de „trei</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>variabile - creștere economică, securitate energetică și protecție a mediului" 22. Japonia a adoptat o strategie focalizată pe două axe strategice din care una se referă la menținerea unui preț acceptabil al pe petrolului pe piața mondială" 23. Acest lucru este conștientizat tot mai mult atât de oamenii politici cât și de analiști și specialiști în domeniul securității. Fostul premier britanic Tony Blair într-un discurs rostit cu prilejul inaugurării gazoductului ce leagă Marea Britanie de Norvegia afirma: „Cred că în viitor energia va fi pentru state mai importantă decât apărarea în promovarea intereselor 24. Fostul președinte american George W. Bush considera, încă din anul 2000, că „politica energetică trebuie să devină o prioritate pentru politica externă americană” 25. Din această perspectivă geo politicianul și analistul Michel Klare consideră că, în viitorul nu prea îndepărtat, „armatele își vor redefini misiunile și pe primul loc vor așeza securitatea energetică” 26. Pare să nu mai surprindă pe nimeni astăzi faptul că în vocabularul strategilor dar și a politicianilor a intrat o sintagmă tot mai des auzită - războiul energiei/resurselor 27. Cunoscutul senator american Richard Lugar aprecia cu prilejul Summit-ului NATO de la Riga din noiembrie 2006 că „Suntem obișnuiți să gândim războiul dintre națiuni în termeni clasici dar energia ar putea să devină o arma pentru cel care o are” 28. Cam în aceeași termeni se pronunța, într-un discurs - Energy Security is National Security - și fostul senator Barack Obama- actualul președinte al SUA- „ Independența energetică trebuie să fie - afirma acesta - elementul central în războiul contra terorismului”. 29. Astăzi se vorbește tot mai mult și de o diplomație a energiei 30. Ea a devenit o prioritate în politica externă a tuturor cancelarilor dar și a actorilor nonstatali. China, de exemplu, vorbește tot mai mult de nevoia de a așeza în centrul relațiilor pe care le dezvoltă cu statele din Africa și America Latină de „nengyuan wajijiao” care</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>În traducere înseamnă - diplomație energetică³¹. Energia a devenit o problema pe agenda întâlnirilor pe care le au șefii de stat sau de guvern cu diverse prilejuri. În ultimii ani agenda Summit-ului G-8 a fost dominată de aspecte ținând de energie fie că s-a referit la securitatea transporturilor de petrol și gaze fie că a fost vorba de accesul unor așa-zise „rogue-states” la energia nucleară. 320 bună definire a conceptului de securitate energetică, trebuie să se sprijine pe una sau alta din paradigmele cu care operează principalele școli din teoria relațiilor internaționale. În viziune (neo)realistă aceasta ar putea fi văzută ca o competiție dintre consumatori în „cursa” aprovizionării cu resurse energetice. Nu sunt puțini analiști care prezintă, de exemplu, geopolitica energetică a Asiei Centrale ca pe o „tablă de sah” 33 sau ca „un mare joc” 34 . Federația Rusă și marile sale companii din domeniul petrolului și al gazelor sunt acuzate de o politică de forță în relațiile pe care la promovează cu partenerii consumatori de energie. Analiștii care asociază războiul purtat de SUA și Marea Britanie cu Irakul, analizează politica de securitate energetică ale acestor țări prin sintagma „imperialismul petrolului”³⁵. Din această perspectivă, securitatea energetică a unui actor depinde de poziția pe care acesta o are în „balanța mondială” a resurselor (Anexa nr. 5). Analiza evenimentelor din Orientul Mijlociu și din Asia Centrală pare să infirme tot mai mult paradigma realistă în proiectarea politicilor și strategiilor de securitate. Prin folosirea paradigmei, cooperative energy security – crede Robert M Cutler 36, se poate asigura securitatea, atât a producătorilor de energie cât și a consumatorilor. Dealtfel, sunt tot mai multe diplomații, mai ales a marilor consumatori care își transmit semnale prin care își reafirmă faptul că nu vor folosi energia ca armă sau nu vor face din cursa pentru energie un factor de rivalitate politică. Concludent sunt, în acest sens,</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>asigurările date de oficialii chinezi celor americani la începutul anului 2007. 37. Acest semnal este important pentru ambele state deoarece sunt cei mai mari consumatori de energie (Anexa nr. 6) de pe piața mondială și au politicile energetice bine structurate în cadrul politicilor de securitate națională. Viața internațională s-a achimbat atât de mult în ultimele decenii, încât a o mai observa și analiza doar din perspectiva unei singure paradigme, riscăm să obținem o schemă simplistă și fără relevanță pentru evoluțiile reale din mediul internațional. Hibridarea paradigmelor ar ajuta mult analistul în a observa evoluțiile de pe scena energetică din mediul internațional. Un actor, funcție de situația concretă pe care o întâlnește într-o zonă energetică, de natura intereselor pe care le are, de tipul de relații pe care le promovează în acel spațiu, poate să adopte comportamente care să se regăsească în interiorul mai multor paradigme din teoria relațiilor internaționale. Cu un partener/într-un bazin energetic poate să se comporte conform teoriei (neo)realismului, într-un altul să adopte o strategie de tip constructivist sau funcționalist.</p> <p>Securitatea energetică trebuie privită la rândul ei, în opinia noastră, în triplă ipostază:• ca realitate obiectivă ce există și se manifestă în toate societățile contemporane indiferent de nivelul lor de dezvoltare economică sau de organizare politică, dar și în mediul internațional, la toate nivelele, de la local la global, trecând prin regional;</p> <ul style="list-style-type: none"> • ca produs al cercetării teoretice și al observării mediului social, acolo unde activitatea umană se desfășoară în strânsă legătură cu existența energiei; • ca set de decizii raționale și acțiuni eficiente și coerente luate de actorii statali sau nonstatali în scopul asigurării accesului la resurse, a transportului ei în siguranță și a folosirii energiei în condiții de siguranță și eficiență. 		

207

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinami_ca_mediului_european_de_securitate.p df</p> <p>DINAMICA MEDIULUI EUROPEAN DE SECURITATE, Sesiune internațională de comunicări științifice</p> <p>22-23 noiembrie 2007, București</p> <p>POLITICA DE SECURITATE ENERGETICĂ</p> <p>Colonel prof. univ. dr. Constantin HLIHOR</p>	2007	<p>pp.74-82</p> <p>Astăzi vedem că orice stat indiferent de mărimea și si nivelul său de dezvoltare economică are astfel de instrumente. Există moduri diferite de a gestiona problema energiei în societatea contemporană. Majoritatea specialiștilor apreciază că un actor are la îndemână cel puțin două căi: a) prevenire și pregătire pentru a face față situațiilor de urgență și b) răspuns la criză. Construirea politicilor energetice în lumea contemporană este în același timp și artă dar și știință. Este știință deoarece este nevoie de expertiză și analiză înainte de a se lua o decizie dar și artă pentru că omul politic trebuie să facă o alegere dintr-o multitudine de opțiuni și posibilități de acțiune. Analistul Dr. Jack Barkenbus apreciază că în procesul elaborării unei politici de securitate energetică trebuie să fi parcurse mai multe etape. În primul rând trebuie identificate nevoile obiectiv/subiectiv generate de însăși modul de funcționare al societății, ceea ce specialiștii americani numesc „identificarea problemei”. Problema este diferită de la o țară la alta și este determinată, printre alți factori, de existența sau inexistența surselor proprii de energie care să acopere nevoile de consum și dezvoltare economică. În această fază se stabilesc obiectivele politicii energetice pe care un actor/stat o promovează la un moment dat. Nu există o rețetă unanim acceptată în ceea ce privește obiectivele și mai ales modul cum acestea se regăsesc pe agenda de priorități a unui guvern. Analiza diferitor studii și cercetări efectuate de specialiștii din domeniul politicilor energetice dar și identificarea unor obiective care se găsesc în panoplia politicilor adoptate de diferite state ne conduce la concluzia că acestea ar putea să acopere următoarele domenii 72: creșterea eficienței economice în aprovizionarea cu energie; eficiență sporită în utilizarea diferitor</p>	2218	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>surse de energie; diversificarea surselor de energie; o strânsă legătură între consistența politicii energetice și a altor politici promovate de un guvern la un moment dat; o bună și eficientă securitate energetică; o bună diplomație în domeniul energiei și capacitatea de a obține energie la preturi atrăgătoare de pe piața externă; surse alternative de energie și capacitate de a face față la întreruperea aprovizionărilor cu energie de pe piața externă; o cercetare științifică eficientă în domeniul descoperirii și promovării de surse alternative de energie etc. Specialiștii americani au ajuns la concluzia că astăzi este atât de mare gradul de interdependență dintre sectorul energetic și cel al transporturilor, cibernetice, bancar, sau al facilităților sociale și de asigurare de sănătate încât este foarte greu să construiești o politică în unul dintre aceste domenii fără a se ține cont de ceea ce se întâmplă în celelalte73.</p> <p>După identificarea problemei majore din domeniul energiei și stabilirea obiectivelor pe termen scurt, mediu și lung se face analiza și identificarea căilor de rezolvare a obiectivelor în domeniul securității energetice. Este etapa în care se construiește strategia de securitate energetică prin care se stabilesc, în mod concret, căile și mijloacele folosite pentru promovarea politicii energetice 74. Acest instrument de lucru poate să poarte diferite denumiri, funcție de tradiția și modul de percepere a rezolvării unei probleme într-o țară sau alta 75. În SUA, de exemplu, după identificarea „problemei” se elaborează un Action Plan, în Franța și în alte țări europene se elaborează o strategie națională. Politicile de securitate în domeniul energiei se elaborează la nivelul guvernului din fiecare țară și face parte integrantă din programul de guvernare care este legitimat prin vot popular dar și aprobat de Parlament. Politica în domeniul energiei a celui mai mare consumator de pe glob la ora actuală - Statele Unite ale</p>		

Roz

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Americii-este creionată în conformitate cu îndeplinirea a zece obiective strategice stabilite la nivelul Administrației după ce aceasta s-a consultat cu structuri de expertiză, instituții publice și alte organisme specifice societății americane prin care opinia publică influențează guvernul. 76 În acest sens s-a constituit un grup de oameni de știință și analiști politici -National Energy Policy Development Group - condus de Dick Chaney pentru a studia problemele energetice și a stabili unele obiective coerente și viabile pentru politica energetică a SUA. Uniunea Europeană a elaborat, în primăvara anului 2006, o Cartă Vedre a energiei pe baza căreia se vor elabora nolle strategii europene în domeniul energiei la nivelul statelor componente77. Aceasta are la bază expertiza institutelor și centrelor de cercetare în domeniul energiei care funcționează pe baza proiectelor și recomandărilor făcute de forul european. Obiectivele înscrise în Carta verde vor fi, la rândul lor, și repere pentru elaborarea politicilor energetice la nivelul statelor ce alcătuiesc UE. China a devenit în ultimii ani unul dintre cei mai mari consumatori de energie la nivel mondial datorită creșterii economice accelerate ce o înregistrează. Problema identificată de specialiștii chinezi este în ecuația - Energy Supply and Demand Gap 78.Pentru rezolvarea ei China a elaborat o „Mare Strategie” în domeniul energiei cu patru obiective majore. Este foarte interesant de subliniat faptul că unul dintre aceste obiective vizează cooperarea cu ceilalți mari consumatori de energie la nivel american, în special cu SUA. 79 La antipodi politica energetică este percepută diferit deoarece și problemele cu care societățile din această zonă se confruntă sunt diferite. Japonia la rândul ei și-a stabilit politica în conformitate cu rezolvarea a trei probleme-diversificarea resurselor sale energetice; reducerea dependenței de petrol și creșterea eficienței energetice la nivelul întregii economii și societăți 80.</p>		

CONFORM CU ORDONANȚA
Rm

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>India, o altă țară în care energia va crește spectaculos și-a fixat pentru anii următori să-și reducă dependența de importul de petrol și cărbune și să dezvolte sursele alternative de energie-solară, biodiesel, nucleară și hidroelectrică. 81 În țările cu abundență de surse energetice problema principală este cea legată de securitatea exploatării dar și a eficienței în raportul cost câștig pe piața mondială. Este în fapt o competiție care se desfășoară între producătorii de energie și consumatorii ei. Problema fundamentală este ca această competiție să nu se în logica jocului de sumă nulă care presupune de cele mai multe ori comportament conflictual ci de sumă variabilă.</p> <p>82 În țările care sunt în curs de afirmare pe piața mondială a petrolului-cele din nord-vestul Africii, din Africa Subsahariană sau din Asia Centrală principala problemă este asigurarea unui climat de stabilitate și securitate în exploatarea și transportul resurselor energetice. În aceste țări energia și exploatarea petrolului este indisolubil legată de eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă. Specialiștii apreciază că politica acestor state în domeniul energiei stă sub semnul paradoxului. 83 Câștigurile rezultate din exporturile de petrol în loc să fie, prin redistribuire guvernamentală, în dezvoltare economică durabilă ci, în multe din statele africane-Nigeria, Angola, Gabon etc. - în achiziționarea de arme și perpetuarea conflictelor. În alte state bogate în resurse, cum ar fi cele din America Latină - Venezuela, Brazilia, Mexic, Bolivia - politica energetică este puternic influențată de tendința acestor state de a re/naționaliza importante sectoare sau chiar în întregime exploatarea și transportul petrolului și a gazelor naturale. America Latină produce doar 8.4% din totalul mondial energetic, dar este de menționat faptul că 30% din acesta este consumat în USA. 84 Din acest punct de vedere măsurile luate de Venezuela în ceea ce</p>		

Rd

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>privește politica sa energetică, de exemplu, produc îngrijorare în mediul politic american și nu numai. Și mai interesant este din acest punct de vedere încercarea unor state cu politici energetice de acest gen de a cartela producția și exportul dar mai ales de a înființa o bursă a petrolului ca alternativă la ceea ce specialiștii numesc „petrodolari”. Sunt specialiști care consideră că încercarea Iranului de a alcătui un plan prin care să poată concura două dintre cele mai puternice burse de pe piața petrolului - New York's NYMEX și London's IPE - constituie pentru SUA o sfidare mai mare decât cea pe care a produs-o Saddam Hussein în 2003. Acest fapt ar determina Administrația americană să aleagă, pentru soluționarea acestei sfidări aceeași cale pe care a folosit-o în Irak. 85</p> <p>Politica energetică a statelor producătoare dar cu potențial geopolitic în mediul internațional contemporan este la polul opus celor adoptate de cele ce în literatura de specialitate sunt numite - failed states. Acestea au tendința de a se folosi de resursa energetică pentru a-și impune politicile și interesele în dauna statelor cu resurse energetice insuficiente în raport cu nevoile lor. Lucrul acesta a devenit evident în cazul Rusiei 86 și chiar a Iranului. Federația Rusă poate să folosească energia ca instrument de forță și promovare a politicii sale de mare putere și datorită particularităților în care se desfășoară procesul de reformă la nivelul sistemului politic dar și economic. Statul controlează cea mai mare parte a resurselor minerale și de energie. Încercarea Occidentului de a influența decisiv mersul acestor reforme, în opinia unor specialiști, a eșuat odată cu experimentul Yukos.87</p> <p>Pe de altă parte însuși fostul președinte Vladimir Putin poate fi considerat un fin cunoscător al locului și rolului pe care îl pot juca în viitor resursele naturale în politica externă a statelor. În vara anului 1997 și-a susținut teza de</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>doctorat - „Mineral Natural Resources in the Strategy for Development of the Russian Economy.”- în care a analizat modul cum Rusia poate să obțină avantaje strategice în competiția pentru propria dezvoltare dar și în dorința sa de a redeveni o mare putere sau cel puțin una regională.</p> <p>88 Înțelegerea caracteristicilor dar și a obiectivelor pe care actorii din mediul internațional contemporan și le fixează prin politicile energetice este foarte importantă pentru un guvern din mai multe motive. În primul rând astăzi datorită creșterii gradului de interdependență în dezvoltarea economică și a accentuării procesului de globalizare nici un stat/comunitate nu mai poate să-și asigure de unul singur independența energetică 89. Obiectivele pe care și le fixează un actor prin politica sa energetică dar mai ales modul cum acestea sunt aplicate în practică influențează în mod direct politica energetică a altui actor și îi determină în mod direct comportamentul pe piața energetică. În al doilea rând o bună cunoaștere a politicilor energetice a principalilor actori din domeniul energetic fie mari producători fie mari consumatori conduce la promovarea unei politici energetice realiste. Politica energetică este astăzi atributul statului deși nu lipsesc punctele de vedere care promovează reducerea rolului său în sectorul energetic pentru a lăsa mecanismele de piață să lucreze în interesul cetățeanului. Trei dintre apreciații specialiști și experți ai guvernului american pe probleme de energie Matthew H. Brown, Christie Rewey, Troy Giuliano consideră că statul nu poate fi scos din ecuația elaborării politicii de securitate deoarece el trebuie să coordoneze strategiile de securitate adoptate de diferiți actori (de stat și privați) implicați pe piața de producție transport și consum al energiei, să elaboreze strategia și planurile de răspuns la situațiile de urgență apărute ca urmare a manifestării unora dintre amenințările la adresa securității energetice; să aloce resursele</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>materiale și financiare pentru reabilitarea zonelor afectate în urma unor catastrofe produse ca urmare a unui atac terorist asupra unor depozite de gaz/petrol, cutremur care a afectat o centrală nucleară etc. 90</p> <p>Este atribuită statului, prin instituțiile sale legitime, să construiască edificiul legislativ și normativ în care să reglementeze activitatea energetică inclusiv cea care ține de domeniul securității energetice. Statul este cel care desemnează instituțiile și forțele care să acționeze pentru securizarea energetică a societății dar și în cazul apariției unor situații de urgență în sectorul energetic.</p> <p>O bună politică energetică se verifică prin răspunsurile pe care actorii clasici/nonclasici le pot da la apariția situațiilor de criză pe toate cele trei segmente-producția, transportul și consumul de energie. Aceste situații de criză pot fi generate de amenințări clasice sau asimetrice. Prin urmare, așa cum s-a arătat anterior, în situații de criză politicile energetice au impact asupra economiei statului dar și asupra politicilor sociale sau fiscale pe care acesta le promovează la un moment dat. Statele, în contextul schimbărilor și evoluțiilor tot mai impredictibile din actualul mediu internațional de securitate, trebuie să aibă nu numai o strategie de securitate eficientă în domeniul energetic ci și pentru alte sectoare ale economiei societății care depind direct de asigurarea în flux conținut și la prețuri acceptabile a energiei 91. Apare o situație de criză generată de o creștere impredictibilă de preț a gazului pe care un actor A îl achiziționează de la un producător B. Creșterea nu este determinată de mecanismele de piață ci de folosirea de către B a gazului natural ca instrument de constrângere politică. A dispune de o strategie de securitate energetică bună dar nu are pentru acel moment resursele financiare pentru a achiziționa gazul minim necesar este în ecuația de a nu avea o soluție</p>		

CONFIRMĂ CĂ

Rady

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinami_ca_mediului_european_de_securitate.p_df DINAMICA MEDIULUI EUROPEAN DE SECURITATE, Sesiune internațională de comunicări științifice 22-23 noiembrie 2007, București</p> <p>POLITICA DE SECURITATE ENERGETICĂ</p>	2007	<p>eficientă și dezirabilă!. Diplomația energiei nu mai este astăzi pentru nici un politician o figură de stil. Disputa dintre Belarus și Federația Rusă asupra prețului la gaze pe de o parte și a celui plătit pentru tranzitul acestui produs către consumatorii din EU nu a avut efecte doar asupra politicilor energetice ale celor două state, dar nu este singurul exemplu de acest fel. Un rol important în construirea politicilor energetice revine percepțiilor pe care liderii implicați în acest proces. Aceștia trebuie să aibă o reprezentare adecvată pe termen scurt dar și lung a nevoilor energetice din propria societate, a posibilităților de a le procura și mai ales asupra situațiilor de criză care ar putea surveni în procesul de aprovizionare și consum. Acest lucru presupune expertiză de bună calitate dar mai ales să existe la îndemâna decidentului la momentul oportun 92. Nu în ultimul rând aceasta depinde de calitatea instrumentelor, de utilizarea metodelor adecvate de analiză. După primul șoc petrolier a devenit tot mai des folosită metoda scenariilor 93 și a studiilor de caz.</p>	1178	
		<p>pp.84-88</p> <p>Securitatea energetică nu este, în fapt, o problemă nouă atât timp cât aceasta - indiferent dacă a fost vorba de cărbune sau de petrol - a constituit un element cheie în potențialul de putere al statelor în epoca modernă și contemporană. Conștientizarea ei atât la nivelul opiniei publice dar mai ales al elitelor a devenit mai acută. În zorii declanșării celui de-al doilea război mondial W. Churchill, pe atunci Prim Lord al Amiralității, a luat o decizie istorică. A cerut înlocuirea în sistemul de alimentare al vaselor de război britanice a cărbunului cu petrolul pentru a face flota britanică mai rapidă și mai eficientă în comparație cu cea germană. Acest lucru a avut consecințe majore pentru armata britanică, independența sa energetică nu mai depindea de sursele</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Colonel prof. univ. dr. Constantin HLIHOR		<p>de cărbune sigure, situate în Scoția, ci de petrolul care se găsea din abundență în Orientul Mijlociu sau în alte regiuni ale globului.</p> <p>106 Problema energiei apare ca prioritate pe agenda politică a statelor după declanșarea celor două crize petroliere din a doua parte a secolului trecut cunoscute în literatura de specialitate ca Șocuri petroliere. Din acest moment cercetarea academică în domeniul studiilor de securitate dar și cea aplicată în problema resurselor s-au concentrat pe energie din toate punctele de vedere. Cu toate acestea se constată că în problema definirii și conceptualizării în domeniul securității energetice consensul este încă departe¹⁰⁷. Este poate și acesta încă un motiv pentru care un prestigios institut de cercetări - Eastwest Institute - își propunea, printre alte priorități, pentru anul 2007, și adâncirea cercetărilor în domeniul resurselor și a securității energetice. Acest obiectiv de cercetare a izvorât din constatarea că : "securitatea energetică este un concept cu o înțelegere precară datorită influențelor pe care le suferă prin competiția pentru resurse energetice, schimbările și provocările din mediul natural, disputele privind dreptul de proprietate supra resurselor și datorită creșterii instabilității politice și a crizelor în regiunea marilor producători de energie"¹⁰⁸.</p> <p>Un alt aspect important de care trebuie să ținem seama atunci când se analizează conceptul de securitate energetică este că acesta nu are aceeași înțelegere peste tot. Deoarece este strâns legat de practica politică a diferitor actori. Unele state industrializate, importatoare de energie, pun în centrul definirii elementul „siguranță a transportului” 109. Altele acordă prioritate, în definire, elementului comercial-prețului. Țările producătoare cum ar fi Federația Rusă au introdus un element nou și anume securitatea cererii (security of demand)¹¹⁰. O bună definire a conceptului de securitate energetică, trebuie să se sprijine pe una</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>sau alta din paradigmele cu care operează principalele școli din teoria relațiilor internaționale. În viziune realistă(neo) aceasta ar putea fi văzută că o competiție dintre consumatori în „cursa” aprovizionării cu resurse energetice. Nu sunt puțini analiști care prezintă, de exemplu, geopolitica energetică a Asiei Centrale ca pe o „tablă de șah”, 111 sau ca un „mare joc”, 112. Federația Rusă și marile sale companii din domeniul petrolului și al gazelor sunt acuzate de o politică de forță în relațiile pe care la promovează cu partenerii consumatori de energie. Analiștii care asociază războiul purtat de SUA și Marea Britanie cu Irakul analizează politica de securitate energetică ale acestor țări prin sintagma „imperialismul petrolului”¹¹³. Din această perspectivă securitatea energetică a unui actor depinde de poziția pe care acesta o are în „balanța mondială” a resurselor. Observatorii și analiștii acestor dispute se străduiesc să evalueze corect raportul de forțe dintre actori în diferite bazine energetice și natura intereselor pe care le promovează pe o axă ce se întinde de la conflictualitate la cooperare. Un cunoscut analist și geopolitician al resurselor Michael T. Klare a introdus în circuitul științific o nouă sintagmă -energo-fascismul 114. A făcut o asemănare între un alt concept - islamo - fascismul- la modă în analizele consacrate războiului dus de SUA împotriva terorismului global promovat de organizația Al-Qaeda. Analistul american definește engergo-fascismul drept militarizare confruntării pentru a nu se diminuea aprovizionarea ca petrol¹¹⁵. Analiza evenimentelor din Orientul Mijlociu și din Asia Centrală pare să infirme tot mai mult paradigma realistă în proiectarea politicilor și strategiilor de securitate. Prin folosirea paradigmei, cooperative energy security - crede Robert M Cutler 116, se poate asigura securitatea atât a producătorilor de energie cât și a consumatorilor. De altfel sunt tot mai multe diplomații mai ales a marilor consumatori care își</p>		

Rdy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>transmit semnale prin care își reafirmă faptul că nu vor folosi energia ca armă sau nu vor face din cursa pentru energie un factor de rivalitate politică. Concludent sunt în acest sens asigurările date de oficialii chinezi celor americani la începutul anului 2007117. Acest semnal este important pentru ambele state deoarece sunt cei mai mari consumatori de energie de pe piața mondială și au politicile energetice bine structurate în cadrul politicilor de securitate națională. Viața internațională s-a schimbat atât de mult în ultimele decenii încât a o mai observa și analiza doar din perspectiva unei singure paradigme riscăm să obținem o schemă simplistă și fără relevanță pentru evoluțiile reale din mediul internațional. Hibridarea paradigmelor ar ajuta mult analistul în a observa evoluțiile de pe scena energetică din mediul internațional. Un actor, funcție de situația concretă pe care o întâlnește într-o zonă energetică, de natura intereselor pe care le are, de tipul de relații pe care le promovează în acel spațiu poate să adopte comportamente care să se regăsească în interiorul mai multor paradigme din teoria relațiilor internaționale. Cu un partener într-un bazin energetic poate să se comporte conform teoriei realismului(neo), într-un altul să adopte o strategie de tip constructivist sau funcționalist. 118</p> <p>Securitatea energetică nu se poate realiza, indiferent dacă aceasta vizează o colectivitate umană sau o regiune a lumii, dacă nu există un actor legitim - statal sau nonstatal - care să aibă capacitatea și voința de a promova un set de decizii raționale și acțiuni eficiente și coerente în această direcție. Pornind de la definiția dată de Peter A. Hall unei politici adoptate de un stat sau actor nonstatal într-un domeniu sau altul putem aprecia că politica energetică astăzi poate fi văzută ca „totalitatea informațiilor și ideilor care precizează cum factorii decidenți (policy-makers) percep problema, ce obiective generează aceasta pentru</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://www.scribd.com/doc/289342722/securitatega-energetica Dr. Cristian BĂHNĂREANU Securitatea energetică Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2008</p>	2008	<p>societatea în cauză și prin ce mijloace își propun să o rezolve” 119. Modul de a gândi și de a transpune în viață o asemenea politică depinde de o serie de factori obiectivi/subiectivi care pot fi întâlniți atât în interiorul societății dar mai ales în exteriorul ei 120. Înțelegerea profundelor schimbări produse în mediul internațional atât din punct de vedere al naturii raporturilor dintre diferiți actori dar mai ales din cel al creșterii consumului de resurse de orice fel este hotărâtoare pentru orice om politic. Epoca petrolului a intrat, cu siguranță, într-o nouă eră 121 în care soluțiile m mai pot fi gândite ca acum câteva decenii când politica energetică a guvernelor era dictată doar de principiile economiei de piață. Cu siguranță societățile moderne vor trebui să fie pregătite pentru a face față altor provocări și au prin urmare nevoie de noi politici de securitate în domeniul energiei. Până în anii '80 ai secolului trecut, de exemplu, SUA nu aveau în domeniul energiei o politică sau o strategie specială.</p>	1409	
<p>Resursele energetice și de materii prime sunt, în general, limitate și repartizate neuniform pe întinderea Terrei. Spectrul epuizării în următorii ani a resurselor energetice a făcut ca o parte însemnată a politicilor externe, dar și a celor de putere, să fie preocupată, pe de o parte, de accesibilitatea conductelor și terminalnelor, de viitoarele trasee ale rutelor energetice, parteneriate etc. 144 Pe de altă parte, se pune accent pe: • identificarea celor mai eficiente căi de utilizare și a posibilităților de substituire a acestor resurse; • diminuarea dezechilibrelor de mediu determinate de exploatarea, condiționarea, prelucrarea și utilizarea resurselor. Pentru a avea o imagine cât mai completă asupra complexității problematicii energetice, vom trece în revistă situația actuală a distribuției, producției și consumului, exporturilor și</p>				

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>importurilor de hidrocarburi. Astfel, după unele estimări, cele mai mari rezerve mondiale de hidrocarburi se găsesc în:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zona Golfului Persic; Federația Rusă – Siberia; • zona Mării Caspice – Asia Centrală; • America de Sud – Venezuela – bazinul râului Orinoco; • SUA și Alaska; • Canada – Newfoundland; • Alte rezerve mai puțin importante se află în Marea Nordului, nordul Africii etc. <p>Petrolul</p> <p>„Aurul negru” continuă să fie resursa care pune în mișcare sectoarele transporturilor, alimentației și agriculturii, petrochimiei, chiar și eficiența forțelor armate depinde de acesta. În anul 1980, la nivel mondial, rezervele certe de petrol atingeau 645.000 mld. barili, pentru ca în 2007 acestea să se dubleze – 1.316.662 mld. barili 145. În regiunea Golfului se află peste 70% din rezervele petrolifere ale lumii. Arabia Saudită dispune de 25% (circa 262 miliarde de barili) din rezervele mondiale, Irakul de 11% (112,5 miliarde barili), bazinul Caspic și Asia Centrală de 7%, iar Federația Rusă de circa 5% (60 miliarde barili). America de Nord dispune de peste 16% din rezervele cunoscute, iar Africa de aproximativ 8,7%.</p> <p>Producția totală de petrol de pe piața mondială a crescut constant de la circa 64 mil. barili/zi în 1980 la 84,6 mil. barili/zi în anul 2007. În ceea ce privește producția actuală, clasamentul este condus de Arabia Saudită cu o producție de 10,67 mil. barili/zi (din care exportă 8,53 mil.), Rusia cu 9,68 mil. (exporturi de 6,87 mil.), SUA cu 8,33 mil. Urmează la mare distanță Iran (4,25 mil.), China (3,85), Mexic (3,71), Canada (3,29), Emiratele Arabe Unite (2,95), Venezuela (2,80), Norvegia (2,79) etc. Consumul de petrol</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>cumulat la nivel internațional se cifra la peste 63 mil. barili/zi în 1980, pentru ca în anul 2007 să atingă circa 85 mil. barili/zi. În prezent, topul marilor consumatori este dominat de economiile post-industriale și cele emergente, precum: SUA – 20,69 mil. barili/zi (din care importă 12,36 mil.), China – 7,20 mil. (importuri de 3,36 mil.), Japonia – 5,16 mil. (din care importă 5 mil.). Clasamentul este completat de Rusia (2,81 mil.), Germania (2,67), India (2,57), Canada (2,26), Brazilia (2,22), Coreea de Sud (2,17), Arabia Saudită (2,14) etc. România dispune de circa 600 mil. barili de petrol. În anul 2006, producția petrolieră atingea 0,114 mil. barili/zi la un consum de 0,230 mil. barili/zi, ceea ce o face dependentă în proporție de 50% de importuri.</p> <p>Gazele naturale</p> <p>Întrebuințarea gazelor naturale în industrie s-a generalizat în perioada interbelică, fiind impulsivă de concurența industrială globală, prețurile petrolului, costurile mai reduse de mediu. În anul 1980, rezervele sigure totalizau 2.580 mii mld. m3, iar în 2007 acestea aveau volumul de 6.190 mii mld. m 3.146 Peste 30% din rezerve se plasează în Federația Rusă, 15% în Iran, 9% în Qatar, 4% în Arabia Saudită, 3,8% în Emiratele Arabe Unite, 3,3% în SUA, 3% în Algeria etc. Totalul producției de pe piața mondială a gazelor naturale a fost de peste 53 mld. m3 în anul 1980, circa 90,5 în 2001 și 104,5 în 2006. Clasamentul marilor producători este dominat incontestabil de Rusia cu 23,17 mld. m3/an (din care exportă 7,84 mld.) și SUA cu 18,53 mld. m3/an (exporturi de doar 0,73 mld.). Urmează la mare distanță Canada cu 6,55 mld. (exporturi de 3,75 mld.), Iran cu 3,71 mld., Norvegia cu 3,20 mld. (exporturi de 2,89 mld.), Algeria cu 3,07 mld. (exporturi de 2,31 mld.) etc. Majoritatea producției este consumată în statele cu resurse în domeniile energetice. Consumul cumulat de gaze naturale la nivel internațional atinsese</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>aproape 53 mld. m3 în anul 1980. El s-a dezvoltat concomitent cu îmbunătățirea transportului (conducte, containere metaniere pentru gaze naturale lichefiate), ajungând la circa 89,5 mld. m3 în 2001 și 105,3 în 2006. În topul marilor consumatori se situează: SUA cu 21,82 mld. m3/an (importuri de 4,34 mld.), Rusia cu 16,60 mld. m3/an (din care importă 1,38 mld.), Iran cu 3,71 mld., Germania cu 3,64 mld. (importuri de 3,20 mld.), Canada cu 3,28 mld. etc. Rezervele de gaze naturale ale României se cifrează la 2.225 mld. m3. În anul 2006, producția de 0,424 mld. m3 acoperea în proporție de 60% consumul de 0,644 mld. m3.</p> <p>Volatilitatea prețurilor</p> <p>Prețurile resurselor energetice sunt extrem de sensibile. Evenimente diverse din orice parte a lumii, dar în special din țările importante producătoare și exportatoare de hidrocarburi, influențează prețul de referință al petrolului. În ultimii doi ani, am asistat la o creștere a prețurilor, atât din cauza situației unor țări precum Irak (atențate), Iran (amenințarea nucleară), Coreea de Nord (criza rachetelor) sau conflictul dintre Israel și Liban, cât și a cererii tot mai mari și a scăderii producției. Fluctuațiile prețurilor la petrol sunt notorii. Acestea au fost întoarsea volatilitate și greu de prezis. Organizația Țărilor Exportatoare de Petrol (OPEC), principalul factor de stabilizare a prețurilor, nu a mai putut ține pasul cu creșterea vertiginosă a prețului barilului de petrol, iar deciziile privind cotele de producție sunt primate cu scepticism (tabelul nr.2.2). Tab. nr.2.2 Cu toate că nu au avut loc evenimente sau modificări majore ale balanței energetice mondiale, prețurile la petrol au crescut spectaculos. Aceste creșteri vertiginosase nu pot fi justificate decât prin dorința statelor producătoare de a-și spori veniturile, totul pe fondul acțiunilor speculative. Astfel, prețuri în creștere la petrol, înseamnă, în</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>primul rând, câștiguri importante și sigure pentru marile transnaționale, administrația rusă, lipsită de o industrie competitivă, și liderii saudiți. Scăderea prețurilor sub anumite limite favorizează economiile occidentale, chineză și japoneză și reduce intrările în valută forte din Federația Rusă și Arabia Saudită. Prețul resurselor energetice ar putea deveni un factor destabilizator al mediului de securitate, din cauza încălcării politice în creștere exponențială. Resursele energetice sunt o marfă, iar prețul va trebui să reflecte toate elementele constitutive ale prețului oricărei categorii de marfă. Aici nu poate fi neglijat faptul că rezervele mondiale de petrol ieftin sunt cele din zona Golfului – zona geografică cea mai accesibilă – și, pe măsura îndepărtării de țărmul oceanului planetar, prețurile cresc. De asemenea, resursele energetice sunt atât de importante pentru dezvoltare și prosperitate încât capătă o însemnătate majoră pentru exercițiile politicilor interne și externe. Această încălcătură politică devine un element folosit deopotrivă de toți componenții relației producători – intermediari – consumatori. Astfel, devine tot mai evident că soluțiile pentru stabilirea unor prețuri avantajoase nu pot fi găsite decât prin mecanisme politice, de negocieri. Energia, totodată, ca marfă pură, va crea instabilitate, pentru că prețurile vor urmări avantajele unilaterale. Avantaje comune ca mijloc de întărire a mediului de securitate pot fi identificate doar prin intervențiile politicii în circulația acestei categorii de marfă. Pe baza datelor de mai sus, putem spune că majoritatea statelor avansate economic dispun de prea puține hidrocarburi pentru a putea susține o economie și un consum în creștere continuă, iar statele mai puțin dezvoltate, mai ales cele din Orientul Mijlociu, caracterizate de profunde dezechilibre politico-economice și instabilitate, posedă din abundență astfel de resurse. În prezent, „centrul de gravitate” al producției mondiale de petrol se mută</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://www.scribd.com/doc/289342722/securitatea-energetica Dr. Cristian BĂHNĂREANU Securitatea energetică Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2008</p>	2008	<p>gradual dinspre țările industrializate ale Nordului (SUA, Canada, Mexic, Europa și vestul Rusiei) spre țările în dezvoltare ale Sudului, în special Iran, Irak, Arabia Saudită, Angola, Nigeria și statele din bazinul Mării Caspice. Potrivit datelor oferite de Departamentul Energiei al SUA, procentul din producția mondială de petrol ce revine producătorilor majori ai Nordului va scădea de la 27% în 2001 la 18% în 2025, în timp ce partea din producție a producătorilor din Africa, America Latină și Orientul Mijlociu va crește de la 50% la 61% la 147. De asemenea, se observă că cererea de hidrocarburi crește mult mai rapid decât oferta, ceea ce generează, desigur, obișnuitele tensiuni, crize și chiar conflicte. Prin urmare, securitatea energetică a devenit o preocupare comună a actorilor scenei internaționale angrenați în lupta pentru resursele necesare susținerii unui nivel satisfăcător de prosperitate și securitate. Aceștia sunt preocupați deopotrivă de definirea și redefinirea politicii și strategiilor energetice în funcție de evoluțiile din domeniu, precum și de promovarea, încheierea și dezvoltarea unor parteneriate și alianțe specifice cât mai benefice propriilor interese.</p>	717	
<p>https://www.scribd.com/doc/289342722/securitatea-energetica Dr. Cristian BĂHNĂREANU Securitatea energetică Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2008</p>	2008	<p>pp. 116-119 Uniunea Europeană are un interes special în problematica securității energetice. În prezent, Uniunea celor 27 de țări membre reprezintă unul dintre cei mai mari consumatori mondiali de resurse energetice. Cu excepția poate a Norvegiei, toate celelalte state UE sunt dependente de importurile de hidrocarburi, în special din Federația Rusă. La sfârșitul anului 2006, UE se afla pe locul 2, după SUA, cu un consum de petrol de circa 14,995 mil. barili/zi 153, și pe locul 3, după SUA și Federația Rusă, cu un consum de gaze naturale de 18,869 mld. m³/an 154. Dependența de importurile energetice va crește de la 50% în prezent la 65% în 2030. Presiunile energetice exercitate de Federația Rusă asupra</p>	717	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Uniunii au avut, însă, și efecte pozitive. Uniunea a conștientizat mai repede slăbiciunile sale instituțional-politice. Pe de o parte, se disting tendințe de normare a unei piețe energetice unice – bazată pe o strategie și o politică energetică comună – și de menținere a prerogativelor statelor membre asupra problemelor energetice. Pe de altă parte, s-au amplificat demersurile pentru o strategie și o politică energetică unitară și a fost lansată o nouă Politică de Vecinătate în Caucaz, o Sinergie pentru Marea Neagră și o Strategie pentru Asia Centrală. Astfel, la data de 8 martie 2006, UE a adoptat un nou proiect de strategie energetică europeană, respectiv Strategia Europeană pentru Energie Sustenabilă, Competitivă și Sigură¹⁵⁵. Cele șase direcții de acțiune vizate de UE în vederea asigurării sustenabilității, competitivității și securității energetice sunt:• asigurarea integrității pieței interne de gaz și curent electric, prin adoptarea unor standarde și reguli comune, dar prin construirea unor rețele comune sau interconectarea celor deja existente;• garantarea securității fluxului energetic și consolidarea în acest sens a solidarității între statele membre, prin revizuirea legislației privitoare la stocurile naționale de gaz și petrol;• diversificarea surselor de energie;• protecția mediului și promovarea unor politici de economisire a energiei, într-o manieră compatibilă cu obiectivele de la Lisabona;</p> <ul style="list-style-type: none"> • crearea unui plan tehnologic strategic în privința energiei; • formularea unei politici externe comune pentru toate statele Uniunii Europene, care să identifice prioritățile UE pentru construirea unei noi infrastructuri de protecție a sistemului energetic, adoptarea unui Tratat Energetic European, a unui nou parteneriat energetic cu Rusia, crearea unui mecanism de reacție în cazul unor crize determinate de scurtcircuitări ale aprovizionării 		

Rog

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>energetice a Europei.</p> <p>Ca urmare a întreruperilor repetate a aprovizionării cu gaze a Europei (crizele energetice declanșate de Rusia în anii 2006-2007), UE s-a văzut pusă în postură de a grăbi procesul de eficientizare a consumului și diversificare a surselor. Astfel, Consiliul European a adoptat un Plan de Acțiune 156 pe perioada 2007-2009, în cadrul căruia statele membre au dreptul de a-și selecta modalitățile de realizare a obiectivelor fixate. Se vor întări măsurile de garantare a securității energetice și de gestionare a eventualelor crize. UE va insista asupra eficienței energetice, energiei reconvertibile, utilizării biocombustibililor.</p> <p>În anul 2007, Consiliul European a lansat inițiativa O Politică Energetică pentru Europa 157, ce se vrea să aducă un plus de efectivitate politicii comunitare, coerență între statele membre și consistență în acțiunile din diferitele domenii. Documentul identifică trei mari provocări în domeniul securității aprovizionării:</p> <ul style="list-style-type: none"> • abordare comună în politica externă; • diversificarea surselor, rutelor și resurselor; • gestionarea comună a crizelor, bazată pe principiile solidarității și subsidiarității. <p>După cum se observă, în domeniul politicii energetice, Uniunea dispune de o serie de documente și planuri de acțiune. Însă, este nevoie de o singură Strategie, care să stabilească concret obiective și modalitățile de îndeplinire a acestora în domeniul politicii energetice externe. UE trebuie să identifice riscurile majore în ceea ce privește sursele de aprovizionare și să formuleze interesele politice și de securitate, toate integrate într-un concept strategic pragmatic. Colaborarea mai strânsă cu NATO și revitalizarea parteneriatului transatlantic ar putea ajuta Uniunea Europeană să-și reducă vulnerabilitatea energetică. În</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://www.scribd.com/doc/289342722/ securitatea-energetica Dr. Cristian BĂHNĂREANU Securitatea energetică Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2008</p>	2008	<p>același timp, state ale UE – Germania, Bulgaria, Slovenia, Austria, Italia – participă la proiectele rusești de diversificare a traseelor pentru gaze naturale prin Marea Nordului și Marea Neagră, ceea ce, practic, va accentua rolul Rusiei pe piața energetică a Uniunii Europene. În asigurarea securității energetice, UE pune accent pe instrumentele non-militare (politice, economice, tehnologice). Însă, pentru realizarea unei politici energetice cât mai complete, Uniunea trebuie să continue să-și dezvolte capacitățile de gestionare a crizelor militare și civil-militare, precum și mijloacele militare în termeni de monitorizare, management al riscului și pregătire a forțelor locale.</p> <p>pp. 123-125</p> <p>3.4. Strategia energetică a NATO</p> <p>Securitatea energetică nu mai este doar o problemă economică, ci a devenit una mult mai profundă, cu implicații politico-militare. NATO, prin vocea fostului său secretar general, Jaap de Hoop Scheffer, a recunoscut necesitatea de a trece tema securității energetice pe agenda Alianței: „În prezent, din motive evidente, inclusiv posibilitatea ca teroriștii să atace resursele noastre energetice, este rezonabil ca aliații să discute acest aspect” 158. De altfel, Conceptul strategic al NATO prevede protejarea rutelor vitale de aprovizionare ca fiind una dintre problemele critice pentru securitatea membrilor organizației. În declarația summit-ului de la Riga, statele membre ale Alianței s-au pronunțat pentru susținerea eforturilor coordonate ale comunității internaționale de a evalua riscurile la adresa infrastructurilor energetice și de a promova securitatea acestora 159. De altfel, unii oficiali americani cred că NATO ar putea juca un rol important în construirea solidarității politice internaționale în cazul unei întreruperi deliberate a aprovizionării cu energie 160. În acest scop, Alianța ar putea coordona politicile între statele membre și cu statele</p>	555	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>partener, încurajând astfel schimbul de resurse în caz de scurtcircuitare a fluxurilor de alimentare. De asemenea, în caz de necesitate, ar putea asigura securitatea infrastructurii energetice în țările producătoare. Ca răspuns la mandatul dat la summit-ul de la Riga, aliații au identificat principiile care vor ghida NATO în domeniul securității energetice și au subliniat opțiunile și recomandările pentru activitățile viitoare. „Bazându-se pe aceste principii, NATO se va angaja în următoarele domenii: fuziunea și schimbul de informații, proiectarea stabilității, promovarea cooperării internaționale și regionale, susținerea managementului consecințelor și sprijin pentru protejarea infrastructurii energetice critice” 161. Prin urmare, aliații recunosc că este foarte important ca Alianța să se implice proactiv în protejarea fluxurilor de energie și a altor resurse vitale. Statele membre, deci indirect și NATO, au fost deja implicate în eforturile de securizare a resurselor energetice 162. În primul război din Golf, participarea SUA, Franței, Marii Britanii și Italiei a vizat și asigurarea faptului că Irakul nu va obține controlul asupra petrolului kuweitian, amenințând astfel Arabia Saudită și alți producători importanți din zonă. De asemenea, unele state, precum Marea Britanie, Franța și Olanda, au participat la Operation Earnest Will de protejare a traficului tancurilor petroliere în Golf în timpul războiului Iran- Irak din anii 1980-1988. Și operația Active Endeavour poate fi încadrată în această categorie. Aici, forțele maritime ale Alianței sunt direct implicate în acțiunile de menținere a securității navelor și rutelor energetice cheie din Mediterana. Mai mult, direcțiile în care Alianța ar putea aduce un plus de valoare în domeniul realizării securității energetice ar putea fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • consultarea, colaborarea și cooperarea între membri și parteneri; • difuziunea de bune practici, strategii de management al 		

Rab

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://www.revista22.ro/bric--economiiile-emergente-brazilia-rusia-india-si-china-5205.html		<p>consecințelor, tehnologie și informații;</p> <ul style="list-style-type: none"> • securitatea infrastructurii critice; • securitatea punctelor strategice identificate și a altor linii energetice; <p>de</p> <ul style="list-style-type: none"> • riscul de subminare a aprovizionării cauzată de posibile amenințări teroriste, dezastre naturale sau produse de om. <p>Extinderea UE și NATO a deschis o nouă dimensiune a interesului occidental pentru regiunea Caucazului – care este privit ca o parte a marii regiuni a Mării Negre cu o importanță strategică pentru securitatea nord-atlantică și internațională nu doar datorită marilor sale resurse naturale, oleoducte și rute de transport, ci și datorită situației sale strategice între Orientul Mijlociu extins și Occident. Rolul NATO în realizarea securității energetice ar putea completa eforturile UE de întărire a forțelor de piață și interdependenței în sectorul internațional al energiei.</p>	2507	Site-ul nu fi identificat; articolul se afla in arhiva revistei
		<p>pp. 136-142</p> <p>3.6. Strategia energetică a statelor emergente (Brazilia, India, Turcia)</p> <p>S-a vorbit mult după căderea zidului Berlinului despre apariția unei lumi unipolare. Această etichetă nu certifică doar prezența Statelor Unite ale Americii drept unica superputere globală, ci afirmă o lume în care statele occidentale aveau și credeau în puterea lor de a determina regulile sistemului internațional. Era momentul unipolar al Occidentului. Dar unde ne aflăm astăzi? Cum se prezintă balanța de putere globală? La numai 21 ani distanță, asistăm la o dispersie a puterii dinspre Occident spre așa numitele economii emergente. Se vorbește deja despre sfârșitul momentului unipolar al Vestului, pe măsură ce economiile statelor emergente au depășit dinamismul și vitalitatea lumii euro-</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>atlantice. Consecințele geopolitice ale transferului de prosperitate economică dinspre Vest spre Est nu constau doar în declinul relativ al puterii Occidentului față de ascensiunea Asiei, ci în primul rând în "dezoccidentalizarea fenomenului de globalizare", crede Francois Heisbourg (cu alte cuvinte, în limitarea capacității lumii euro-atlantice de a influența regulile jocului - normele sistemului politic și economic internațional). Anul trecut, primele 6 economii occidentale produceau 65% din PIB-ul global. Se estimează că peste 20 de ani, Vestul va produce sub 50% din PIB-ul global și că în 40 de ani economiile statelor emergente vor domina lumea. În ultima sa evaluare, făcută publică, Consiliul Național de Informații al SUA (NIC - centrul de analiză strategică pe termen mediu și lung al comunității americane de informații) estima că în 2025 cele mai importante 8 economii vor fi: SUA, China, India, Japonia, Germania, Marea Britanie, Franța și Rusia.</p> <p>Prăbușirea sistemului financiar din Statele Unite a generat o recesiune care a lovit deopotrivă Occidentul, dar și economiile statelor emergente, diminuând semnificativ creșterea economică globală. Totuși, statele emergente vor continua să crească mai repede decât economiile G7. Se estimează că economia Statelor Unite va crește în următorii ani cu un randament de 1% (față de 3% înainte de criză), în timp ce economia Chinei va înregistra o rată de creștere anuală de 5%. Dacă înainte de criză, China creștea de 3 ori mai repede decât economia americană, astăzi crește de 5 ori mai repede. În trecut, toate crizele financiare erau gestionate de către organisme internaționale dominate de Occident - FMI, OMC sau G7. Astăzi, toate aceste instituții au fost depășite de magnitudinea crizei. A fost nevoie de convocarea în noiembrie 2008, la Washington, a unei reuniuni a celor mai importante 20 de economii ale momentului (G20 = G7 + economiile BRIC + alte economii emergente), așa numita</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate (fără citare și nemenționate în bibliografie)	Nr. cuvinte	Observații
		<p>conferință Bretton Woods II, pentru a se regândi arhitectura și regulile sistemului financiar internațional. Toate aceste lucruri ne arată cât de departe suntem de unipolaritatea anilor 1990. De altfel, conferința de la Washington, prezidată de George W. Bush, descrie și cel mai fidel actuală distribuție a puterii globale. Dar cum va arăta un sistem internațional influențat progresiv de statele emergente? Este foarte posibil să vedem o consolidare a numeroase tendințe ale momentului: revenirea politicii de putere și reafirmarea unor zone de influență geopolitică exclusivă a marilor puteri după modelul proclamatei doctrine Medvedev. Richard Haass crede că vom asista la modificări semnificative în peisajul alianțelor internaționale, anticipând aranjamente dinamice dominate de o logică rezumată sugestiv de Lordul Palmerston, acum mai bine de 150 de ani: un stat nu are prieteni sau dușmani permanenți, ci doar interese permanente. Toate aceste evoluții descriu o lume a cooperării selective, în care actorii principali vor fi mai puțin alianțele tradiționale și din ce în ce mai mult coalițiile de conjunctură, flexibile construite în jurul unui interes strategic punctual. În ansamblul lor, relațiile internaționale se prezintă ca o coexistență între ordine și dezordine, societate și anarhie. În acest sens, stabilitatea sistemului este determinată de capacitatea marilor puteri de a ajunge la un consens asupra regulilor jocului și de a le impune statelor care le resping. Cei mai mulți experți consideră că provocarea strategică principală a comunității euro-atlantice în următorii 25 de ani va fi integrarea puterilor emergente într-un sistem de norme și reguli definit de Europa și SUA. Miza este absorția lor într-o structură de ordine construită în jurul normelor euro-atlantice. "Dacă vom eșua să le transformăm în state care sunt interesate să fie parte a sistemului, ele vor deveni puteri revizioniste și vom ajunge să trăim în junglă", crede John Hulsman. Pârghia Occidentului față de statele BRIC</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>este, însă, capitalismul. Prosperitatea puterilor emergente este un produs al piețelor. Prosperitatea lor depinde practic de integrarea în economia globală. Fiind beneficiare ale capitalismului, statelor emergente au un interes fundamental în conservarea sistemului care le asigură bunăstarea, astfel că nu vor fi tentate să distrugă statu-quo-ul, fără a risca propria sinucidere economică. În plus, sunt în mod fundamental interesate să se afle în interiorul sistemului și nu în afara lui. Filozofia strategică a Vestului față de statelor emergente este simplă și vizează integrarea lor în "marea pace capitalistă". "Dar cu o condiție: dacă vreți să fiți parte a sistemului, acceptați regulile noastre (normele euroatlantice)".</p> <p>3.6.1 Brazilia</p> <p>Brazilia este considerată drept una dintre cele patru puteri economice emergente ce vor domina anii 2050. Ce înseamnă aceasta pentru contextul global, regional și național brazilian? Dezvoltarea economică a Braziliei, în raport cu celelalte trei puteri economice, a fost până acum, conform analizelor recente ale Goldman Sachs, cea mai dezamăgitoare; din 2003 creșterea economică nu a fost decât de 2,7%, deși raportul din 2003 estimase o creștere de 3,7% și potențialul real ar fi cel de 5%. Aceleași analize ale GS intuiesc această stare de fapt ca datorându-se importanțelor proiecte de stabilizare puse în practică de președintele Lula în timpul primului său mandat (2002-2006). Trebuie reamintit, de altfel, că Brazilia a parcurs un drum deja important de la tranziția la democrație de la sfârșitul anilor 80 (și după crizele economice din 1990 și 1994). Progresele economice, deși recente, nu pot fi negate și creșterea economică este dublată de autosuficiența energetică atinsă în 2007. Brazilia a investit încă din vremea guvernelor militare (1964-1985), în energii alternative, producând etanol obținut din trestia de zahăr și folosindu-l ca substitut pentru petrol, mai ales în industria</p>		

Red

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>automobilă. Mai mult, în primul rând o superputere agricolă, Brazilia este prezentată, adesea, drept următorul furnizor de resurse alimentare al lumii, singurul posibil impediment în calea realizării acestui lucru fiind schimbările climatice. Recenta descoperire de petrol subacvatic s-a alăturat culturilor de energie alternativă și prefigurează o transformare în plus a rolului Braziliei. Brazilia, ca lider mondial în contextul atenției din ce în ce mai mari acordate la nivel global dezvoltării în acord cu mediul, nu se prezintă foarte bine. Culturile de energii alternative au fost criticate mai ales pentru că utilizează îngrășăminte extrem de nocive pentru solul cultivat și infestază mai apoi și pânda freatică. O altă problemă pe care Brazilia va trebui să o rezolve este cea a deja problematicei defrișări a zonei amazoniene, ceea ce a și început să facă prin Planul de Dezvoltare Susținută a Amazonului inițiat de guvernul Lula. La nivel regional, Brazilia este membră a Mercosur (Piața comună de Sud), cel mai important proiect de colaborare economică de pe continent și a createi Uniunii a Națiunilor Sud-Americane (UNASUR) constituită în 2008 după modelul Uniunii Europene. Cu o populație de aproximativ 190 de milioane de locuitori și cu o creștere demografică importantă și prevăzută a fi destul de stabilă și în viitor, Brazilia este nu numai prima economie a Americii Latine, dar se prefigurează și ca un actor economic global din ce în ce mai important și de acum încolo. Întrebarea este cum va folosi Brazilia aceasta putere politică? La nivel regional lucrul acesta e deja vizibil în rolul informal asumat. Ca lider regional, Brazilia acționează deja ca mediator între regimurile pro-Washington (Columbia) și cele din "noua stângă" (Venezuela, Bolivia, Nicaragua, Ecuador). În același timp, Brazilia este și una dintre porțile de intrare ale Rusiei în America Latina în numele multipolarității. Seria de vizite recente întreprinse de președintele</p>		

RST

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>rus Medvedev (pe marginea summitului APEC) stă mărturie în acest sens. Nu numai Rusia, dar și China tatonează terenul latino-american, cum o demonstrează vizitele și acordurile semnate de Hu Jintao în Cuba și Costa Rica de la sfârșitul lunii noiembrie. Deși toate analizele remarca hegemonia americană încă nepericlitată, este cert că cele două superputeri, China și Rusia, consideră America Latină o zonă extrem de interesantă atât economic, cât și politic. Această nouă voce pe plan internațional și relațiile cu Venezuela și Rusia sunt extrem de importante în contextul regional al dominației de către Statele Unite a întregului continent de peste un secol. Toate aceste schimbări trebuie, însă, percepute cu nuanțele de rigoare: Statele Unite rămân încă primul partener comercial al Americii Latine, poziția lor încetează doar a mai fi una de monopol, permițând (mai ales în contextul de față) diverse acorduri cu parteneri comerciali, improbabili până foarte de curând. Relațiile Braziliei cu Uniunea Europeană, cel de-al doilea partener economic al continentului (prin intermediul Mercosur), dar și prin acorduri bilaterale rămân și ele importante. Deși este un lider regional și se afirmă ca putere mondială în devenire, Brazilia rămâne o națiune latino-americană și una dintre cele mai inegalitate societăți. Disparitățile regionale în interiorul țării rămân importante, triumful format de statele Sao Paulo, Bello Horizonte și Brasilia fiind asemănat cu un fel de "Belgia aflată în mijlocul Indiei". În acest sens, orice creștere economică, oricât de spectaculară, va trebui să fie profitabilă pentru populația braziliană în întregul său. Celelalte țări identificate drept puteri emergente (RIC), cu o creștere importantă în continuare, nu sunt nici ele exemple de democrație în sensul dat de Occidentul creștin și nici societăți lipsite de clivaje economice și sociale extreme; ba chiar am putea spune că reprezintă exact contrariul. Ce pare a se prefigura acum este</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>dorința acestor țări de a se face auzite mai răspicat (vezi criza financiară mondială sau recenta înghețare a relațiilor UE - China).</p> <p>Prioritățile investiționale în tehnologii energetice ale Braziliei sunt: generare electricitate, hidrogen, energie regenerabilă, petrol, gaze și cărbune, energie nucleară.</p> <p>3.6.2 India</p> <p>Momentul care a dat startul creșterii puterii Indiei s-a produs în 1991, când statul a decis deschiderea economiei pentru investitorii străini. Rețeta aplicată de autoritățile indiene diferă în mod fundamental de cea folosită de Rusia. Regimul politic promovat de New Delhi este democrația, iar creșterea economică nu s-a bazat pe exportul de resurse energetice. Creșterea puterii economice a Indiei s-a datorat, în special, dezvoltării industriei serviciilor care, potrivit Ministerului de Statistică de la New Delhi contribuie în proporție de peste 50% la PIB-ul Indiei. Datele furnizate de această instituție arată că ceilalți doi mari contribuitori la bugetul statului indian sunt sectoarele manufacturier (26,2%) și agricol (19,7%). Dezvoltarea industriei serviciilor a antrenat un salt important al PIB-ului Indiei care s-a dublat în perioada 2002-2007, crescând, potrivit Global Insight, de la 25 miliarde de rupii la 50 miliarde de rupii. Potrivit Organizației Mondiale a Comerțului expansiunea industriei serviciilor a avut ca efect și creșterea exporturilor din acest sector de la 4,9 miliarde de dolari în 1990 la 56 miliarde de dolari în 2005. La fel ca și Rusia sau China, India beneficiază de câteva avantaje din punct de vedere geopolitic: un teritoriu vast (al șaptelea stat din lume) și o populație mare (peste un miliard de locuitori, locul 2 în lume după China). Armata Indiei este a treia ca mărime din lume (după SUA și China). Tot în domeniul militar, statul indian se poate lăuda cu un arsenal nuclear important dezvoltat pe fondul competiției nucleare cu Pakistanul, stat vecin cu care se află în disputa pentru provincia</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://ro.scribd.com/doc/266343481/Strategia-nationala-pentru-dezvoltare-durabila-mai-2008-proiect-pdf</p> <p>CENTRUL NATIONAL PENTRU DEZVOLTARE DURABILA</p> <p>Proiect Versiunea V, Rev.3 29 mai 2008</p> <p>Strategia Nationala pentru Dezvoltare Durabila a Romaniei Orizonturi 2013-2020-2030</p>	2008	<p>Kașmir din 1947. India este un competitor/rival important pentru China și Rusia în cursa pentru supremația regională în Asia. Imaginea Indiei, ca stat în plină ascensiune, este umbrită de sărăcia în care trăiește populația din zonele rurale și de faptul că cei mai mulți dintre indieni (două treimi dintre bărbați, potrivit Național Sample Survey Organization) lucrează în agricultură.</p> <p>pp.153-158</p> <p>Pentru România, ca stat membru al Uniunii Europene, este deosebit de importantă racordarea la cadrul general al politicii externe comunitare care are trei obiective majore pe termen mediu și lung: creșterea securității alimentare cu energie; creșterea competitivității în domeniul energiei și reducerea impactului asupra mediului. Principalele direcții strategice în domeniul politicii energetice a României, în conformitate cu obiectivele și politicile convenite la nivelul Uniunii Europene, sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • securitatea energetică: menținerea suveranității naționale asupra resurselor primare de energie și respectarea opțiunilor naționale în domeniul energiei; creșterea siguranței ofertei de energie și menținerea unui grad acceptabil de dependență față de importuri prin diversificarea surselor de import, a resurselor energetice proprii, a rutelor și rețelelor de transport naționale și regionale; protecția infrastructurii critice; • dezvoltarea durabilă: îmbunătățirea eficienței energetice pe întregul lanț, resurse – producție – transport – distribuție - consum final prin reducerea consumului total de energie primară raportat la valoarea produselor sau serviciilor; creșterea ponderii energiei produse pe baza resurselor regenerabile în consumul total și în producția de electricitate; utilizarea rațională și eficientă a resurselor primare neregenerabile și scăderea progresivă a ponderii acestora în consumul final; promovarea producerii de energie electrică și termică în centrale de cogenerare, în special 	1339	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>în cele de înaltă eficiență; valorificarea resurselor secundare de energie; susținerea activităților de cercetare-dezvoltare-inovare în sectorul energetic, cu accent pe sporiirea gradului de eco-eficiență; reducerea impactului negativ al sectorului energetic asupra mediului și respectarea obligațiilor asumate în privința reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și altor poluanți;</p> <ul style="list-style-type: none"> • competitivitatea: continuarea dezvoltării și perfecționării piețelor concurențiale de energie electrică, gaze naturale, petrol, uraniu, certificate verzi, servicii energetice; participarea sporită la sistemul UE de tranzacționare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră; liberalizarea tranzitului de energie și asigurarea accesului constant și nediscriminatoriu al participanților la piața la rețelele de transport, distribuție și la interconexiunile internaționale; continuarea procesului de restructurare și privatizare în sectoarele energiei electrice, termice și gazelor naturale; continuarea procesului de restructurare în sectorul de extracție și utilizare a lignitului în vederea creșterii profitabilității și accesului pe piața de capital. Pentru limitarea impactului sectorului energetic asupra schimbărilor climatice se are în vedere reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu circa 10% în 2013 în comparative cu anul de referință 1989. <p>România va participa activ la convenirea obiectivelor pentru cea de-a doua perioadă de implementare, post-2012, a Protocolului de la Kyoto la Convenția Cadru a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice și la negocierea unor acorduri internaționale cuprinzătoare în materie. Intensitatea energiei primare va scădea, în 2013, la 0,34 tone echivalent petrol (tep) per 1.000 euro-2005 (față de 0,511 tep/1.000 euro în 2006) iar intensitatea energiei finale la 0,23 tep/1.000 euro-2005. Potrivit Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice, intensitatea energetică se va reduce la sfârșitul anului 2015 între 50%</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>(scenariul optimist) și 30% (scenariul pesimist) față de cifrele anului 2005, în condițiile unei dinamici estimate a PIB de 5,4% în perioada 2003-2015.</p> <p>Prin măsuri coerente de creștere a eficienței energetice se va obține o reducere a consumului de energie finală cu 9% în perioada 2008-2013 în comparație cu nivelul consumului mediu din perioada 2001-2005. Acest obiectiv se va realiza prin măsuri legislative, reglementări, acorduri voluntare, extinderea serviciilor pentru economii de energie, instrumente financiare și de cooperare. Pe baza unor politici naționale și a unor strategii energetice la nivel regional și local se va promova modernizarea sistemelor de cogenerare și încălzire urbană prin folosirea unor tehnologii de înaltă eficiență. Reabilitarea energetică a circa 25% din fondul de clădiri multietajate va asigura obținerea unor importante economii de energie, reducerea emisiilor de dioxid de carbon și reducerea facturilor energetice la nivelul consumatorilor. Se va pune în aplicare un nou sistem de asistență socială, uniform și direcționat, care să asigure cadrul necesar de coordonare între diverse autorități pentru reformarea sistemului actual de subvenții pentru energie și ajutoare pentru consumatorii vulnerabili.</p> <p>O atenție specială se va acorda politicii energetice rurale, urmându-se modernizarea sistemelor de încălzire eco-eficientă a locuințelor și de alimentare cu energie la costuri suportabile. Prin încurajarea selectivă a investițiilor se va asigura punerea în funcțiune a unor noi capacități de producere a energiei electrice bazate pe tehnologii curate, cu impact major asupra reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și poluante și asupra siguranței de funcționare a sistemului energetic național.</p> <p>În ceea ce privește sursele regenerabile de energie, conform pachetului legislative prezentat de Comisia Europeană la</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>23 ianuarie 2008, România are obligația să elaboreze și să prezinte Comisiei Europene un Plan Național de Acțiune cu precizarea obiectivelor privind ponderea energiei din surse regenerabile în domeniile transporturilor, electricității, încălzirii și răcirii, precum și a măsurilor care urmează să fie adoptate în vederea atingerii acestor obiective, în condițiile în care obiectivul-țintă pe ansamblul Uniunii Europene este ca 20% din totalul consumului de energie să provină din surse regenerabile în anul 2020, obiectivul urmărit de România este mult mai ambițios: circa 33% la nivelul anului 2013. Se urmărește ca, în 2013, circa 12% din consumul intern brut de energie să fie acoperit din surse regenerabile. Aplicarea sistemului « certificatelor verzi » va obliga furnizorii să achiziționeze energie electrică produsă din surse regenerabile în proporție de 9-10% din consumul brut de energie electrică raportat la cantitatea de electricitate vândută consumatorilor, având în vedere ca mecanismul centralizat de tranzacționare, Piața Certificatelor Verzi, funcționează încă din anul 2005. De asemenea, legislația în domeniu prevede că furnizorii sunt obligați să achiziționeze anual un număr de certificate verzi egal cu produsul dintre valoarea cotei obligatorii și cantitatea de energie electrică furnizată anual consumatorilor finali.</p> <p>Se are în vedere perfecționarea cadrului legislativ și instituțional în domeniul energiei și schimbărilor climatice, eventual prin crearea unui Minister al Energiei și Resurselor, reexaminarea funcționalității mecanismelor regulatorii pentru asigurarea operării sistemului energetic pe baza principiului dezvoltării durabile, eliminarea necorelărilor și disfuncționalităților, instituirea unui oficiu independent pentru monitorizarea și supravegherea pieței de energie în condiții de transparență, conform politicilor și practicii UE-Orizont 2020.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Obiectiv național: Asigurarea funcționării eficiente și în condiții de siguranță a sistemului energetic național, atingerea nivelului mediu al UE-27 din anul 2006 în privința intensității și eficienței energetice, îndeplinirea obligațiilor României conform Țintelor UE de limitare a efectelor schimbărilor climatice. Se prelinină reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20% în comparație cu cifrele anului 1990. Conform propunerii de Directivă a Parlamentului European și Consiliului UE privind promovarea energiei din surse regenerabile prezentată de Comisia Europeană la 23 ianuarie 2008. România urmează să majoreze cota parte a surselor regenerabile (solară, eoliană, hidro geotermală, biogaz etc.) în consumul final de energie de la 17,8% în 2005 la 24% în 2020 (față de media UE de 8,5% în 2005, cu obiectivul de a ajunge la 20% în 2020). Ținta avută în vedere de România este ca, la nivelul anului 2020, ponderea energiei electrice produse din surse regenerabile să ajungă la 38%. Prin creșterea eficienței energetice consumul de energie primară se va reduce cu 20% iar cel de energie finală cu 18% comparativ cu media consumului din 2001-2005. Intensitatea energiei primare va scădea la 0,26 tep/1.000 euro-2005 (aproape de media UE din 2006), iar intensitatea energiei finale la 0,17 tep/1.000euro-2005 (sub media UE din 2006). Vor fi puse în funcțiune și racordate la sistemul național noi unități de producere a energiei electrice pentru acoperirea cererii preliminate, inclusiv două noi reactoare nucleare la centrala de la Cernavodă și finalizarea unor proiecte hidroenergetice. Orizont 2030. Obiectiv național: Alinierea la performanțele medii ale UE privind indicatorii energetici și de schimbări climatice. Prin creșterea eficienței energetice, consumul de energie primară se va reduce cu 30%, iar consumul de energie finală cu 26% comparativ cu media consumului din perioada 2001-2005. Se va extinde utilizarea tehnologiilor curate de</p>		

Roz

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://www.scribd.com/doc/289342722/securitate-energetica Dr. Cristian BĂHNĂREANU Securitatea energetică Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2008</p>		<p>producere a energiei electrice și căldurii bazate pe surse de energie și centrale electrice cu emisii foarte reduse de carbon, prevăzute cu facilități pentru captarea și stocarea geologică a dioxidului de carbon. Va continua construirea de centrale și amenajări hidrotehnice care să prelucreze 15-20% din potențialul hidroenergetic amenajabil dar încă nevalorificat. Se vor realiza încă 3-4 unități nucleare-electrice de mare capacitate pentru acoperirea cererii de consum cu tehnologii care nu produc emisii de dioxid de carbon. 170</p>	652	
<p>CONCLUZII ȘI PROPUNERI Întreaga dezbateră și problematică privind strategiile energetice prin prisma securității energetice sau bătălia pentru energie actuală și, probabil, viitoare nu e decât o consecință a omniprezenței guvernelor în exploatarea și controlul resurselor naturale. Ideal ar fi ca energia să nu fie altceva decât un bun comercializat fără nici un fel de ingerință a factorilor politici. Petrolul și gazele naturale ar trebui considerate bunuri de utilitate publică internațională. Prin urmare, actorii lanțului energetic nu ar trebui să folosească energia ca pe un instrument politic. Însă, statele și grupurile economice se vor angaja în nesfârșite dispute și „războaie” pentru a-și satisface necesitățile de resurse, energie și finanțe, în creștere vertiginoasă. „Arma energetică” va fi, și în continuare, instrumentul preferat al unor actori (Federația Rusă, Iran) pentru a-și impune obiectivele strategice. Între „spăimele” acestui început de mileniu figurează, la loc central, epuizarea resurselor energetice ale planetei. Cercetările aprofundate nu pun, totuși, accentul pe această problemă. Specialiștii susțin că resursele de energie cunoscute sunt, în mare măsură, limitate la un consum de 100-200 ani, în ritmul alert al dezvoltării actuale. Resursele puțin cunoscute, cunoscute, dar parțial inaccesibile și,</p>				

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Îndeosebi, necunoscute întrec, însă, cu mult volumul resurselor energetice folosite în mod curent. Problema unui viitor nu prea îndepărtat nu va fi deci că omenirea a rămas fără resurse de energie. De exemplu, energia solară aproape că nu se folosește, combustibilii bazați pe hidrogen la fel, energia nucleară se află, încă, la începuturile sale, benzinele pe bază de carburi au, pe mai departe, numeroase costuri prohibitive etc. Întrebările fundamentale par a fi altele: Ce economii, state, grupări regionale vor dispune de capacități științifice, tehnologice, financiare, industriale care să producă energii alternative la cele dependente de cărbune și hidrocarburi? Cum vor fi abordate la nivelurile regional și global temele identificării și valorificării „democratice” a surselor de energie? Se va ajunge la planificări de strategii și politici energetice regionale și globale?, Ce instituții și norme globale vor reglementa piețele și consumurile energetice?, Cum se vor armoniza interesele energetice naționale, regionale și mondiale?</p> <p>În acest context, securitatea energetică se afirmă puternic ca o latură aparte a securității naționale, regionale și globale. Dezbaterile asupra securității energetice nu se mai poate centra doar pe dimensiunea economică. Asigurarea securității energetice, implică astăzi, mai mult decât în trecut, corelații cu aspectele politice și militare ale securității în ansamblul său. Starea de securitate energetică presupune depășirea unor vulnerabilități, pericole, amenințări și riscuri pe o arenă internațională aflată în tranziție de la lumea bipolară spre o nouă fizionomie a sistemului relațiilor internaționale.</p> <p>.....</p> <p>Așadar, se observă că securitatea energetică se află la întretăierea tuturor dimensiunilor securității, întrucât realizarea ei depinde de atingerea unui anumit grad de consens politic și</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/dinami_ca_mediului_european_de_securitate.pdf</p> <p>DINAMICA MEDIULUI EUROPEAN DE SECURITATE, Sesiune internațională de comunicări științifice</p>	2007	<p>militar, are un impact direct asupra economiei, societății și mediului, și, nu în ultimul rând, vizează protejarea fiecărui individ uman. Problema securității energetice se pune în aceiași termeni ca și cea a securității internaționale: securitatea unui actor poate însemna insecuritatea altuia. De asemenea, este vitală reducerea dependențelor unor actori ai scenei internaționale față de cei care, la o primă vedere, dețin monopolul în materie de resurse energetice și energie. Acest lucru poate fi realizat prin cooperare internațională, prin întărirea parteneriatelor și a dialogului între producătorii, intermediarii și consumatorii de energie, prin coagularea intereselor similare ce dictează acțiunile în mediul de securitate. Este importantă înțelegerea faptului că „interdependența”, și nu „dependența”, reprezintă cheia realizării securității energetice la o scară cât mai mare. Deși România deține resurse energetice relative importante, ea nu-și poate satisface, în condițiile globalizării, necesitățile interne și de export. De aceea, doar integrarea în rețelele energetice ale Uniunii Europene oferă o perspectivă clară energiei din țara noastră. În plus, cooperarea economică dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă și un parteneriat strategic și energetic solid ar reprezenta o șansă clară pentru dezvoltarea durabilă a țării și pentru programul energiei. S-ar asigura resurse absolut necesare, în condiții de securitate energetică, și s-ar deschide României piețe mai puțin abordate până astăzi.</p>	1366	
		<p>pp.174-178</p> <p>Există o largă și vie dezbateră asupra sferei de cuprindere atunci când avem de-a face cu analiza politicilor de securitate. Cât trebuie să fie de extinsă? Care este granița dintre analiza de securitate economică și conflictualitatea specifică negocierilor de interese în afaceri? Care este diferența dintre politica unei eficiente maxime în atacurile cu petrol și gaze și amenințarea la</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>22-23 noiembrie 2007, București</p> <p>POLITICA DE SECURITATE ENERGETICĂ</p> <p>Colonel prof. univ. dr. Constantin HLIHOR</p>		<p>adresa securității energetice a unui stat? Dacă am așeza polițiile de securitate într-un spațiu de analiză în care pe orizontală să avem sectoarele securității configurate în funcție de obiectul supus securizării (stat, economie / energie, societate, mediu, individ, grup social, etnic, religios, cultura etc.), iar pe verticală nivelurile de analiză concretizate de amplasarea spațială (local, național, regional, global) vom obține o diagramă a acestora care ar rezolva în mare parte o serie din întrebările și uneori dintre confuziile care apar în prezentarea unor probleme de securitate. Un stat sau un actor non-statal în politica sa de securitate poate să aibă la un moment dat ca prioritate securizarea unui sector / domeniu al vieții sociale, politice, economice sau de mediu deoarece percepe amenințările care afectează acel sector / domeniu și ignoră sau nu le percepe amenințările la adresa altuia. În fapt avem de-a face cu o alegere rațională ce corespunde unui set de criterii și factori obiectivi dar mai ales subiectivi. Din aceste perspective putem vorbi de mai multe sectoare / domenii ale securității și nu există raporturi de excludere dintre diferitele nivele sau sfere ale acestora. Extinderea semantică a termenului - securitate energetică, securitate economică, securitate regională, securitate ecologică etc. - fără să se țină seama de acest fapt nu ar face decât să inducă un grad de confuzie și neclarități în înțelegerea amenințărilor dar și în ceea ce privește soluțiile ce trebuiesc avute în vedere atunci când se elaborează politica de securitate. Există doar priorități în alegerea sectorului / domeniului, a tipului de amenințare care trebuie combătută, ca și a metodelor și mijloacelor politice care se întrebuintează în acest sens. Dacă un actor se concentrează, în principal, pe sectorul economic nu înseamnă că el nu trebuie să se mai preocupe de securitatea instituțiilor politice ale statului. Acestea pot apărea ca priorități pe care actorii vieții internaționale și le stabilesc pe</p>		

Ray

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>agenda lor politică în funcție de natura amenințărilor din mediul internațional, dar și de gradul de risc pe care el îl apreciază că ar putea să îl suporte. Securitatea energetică este astăzi o prioritate pentru toți actorii de pe scena vieții internaționale dar mai ales pentru cei cu resurse energetice precare</p> <p>172. Interesant este faptul că o cercetare sociologică efectuată în Germania, după atacurile teroriste din 11 septembrie 2001, asupra „Gemenilor” a relevat faptul că pe lista amenințărilor nu apărea în nici un fel problema întreruperii sau a lipsei de energie. Problema energiei a devenit o prioritate și după ce tot mai mulți actori de pe scena internațională au constientizat faptul că „energia reprezintă condiția sine qua non pentru exercitarea puterii în economia politică internațională și că nici bogăția sau securitatea nu pot fi realizate fara o aprovizionare sigură cu energie” 173. Astăzi se vorbește tot mai mult și de o diplomație a energiei 174. Ea a devenit o prioritate în politica externă a tuturor cancelariilor dar și a actorilor non-statali. China, de exemplu, vorbește tot mai mult de nevoia de a așeza în centrul relațiilor pe care le dezvoltă cu statele din Africa și America Latina de „nengyuwan wajijiao” care în traducere înseamnă - diplomație energetică 175. Energia a devenit o problemă pe agenda întâlnirilor pe care le au șefii de stat sau de guvern cu diverse prilejuri. În ultimii ani agenda Summit-ului G - 8 a fost dominată de aspecte înănd de energie fie că s-a referit la securitatea transporturilor de petrol și gaze, fie că a fost vorba de accesul unor asa-zise „rougue- stated” la energia nucleară. Securitatea energetică trebuie privită la rândul ei, în opinia noastră, în triplă ipostază:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ca realitate obiectivă ce există și se manifestă în toate societățile contemporane indiferent de nivelul lor de dezvoltare economică sau de organizare politică dar și în mediul internațional 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>la toate nivelele de la local la global trecând prin regional;</p> <ul style="list-style-type: none"> • ca produs al cercetării teoretice și al observării mediului social, acolo unde activitatea umană se desfășoară în strânsă legătură cu existența energiei; • ca set de decizii raționale și acțiuni eficiente și coerente luate de actorii statali sau non-statali în scopul asigurării accesului la resurse, a transportului ei în siguranță și a folosirii energiei în condiții de siguranță și eficiență. Securitatea energetică nu se poate realiza, indiferent dacă aceasta vizează o colectivitate umană sau o regiune a lumii, dacă nu există un actor legitim - statal sau non statal - care să aibă capacitatea și voința de a promova un set de decizii raționale și acțiuni eficiente și coerente în această direcție. Pornind de la definiția dată de Peter A. Hall unei politici adoptate de un stat sau actor non-statal într-un domeniu sau altul putem aprecia că politica energetică astăzi poate fi văzută ca „Totalitatea informațiilor și ideilor care precizează cum factorii decidenți (policy-makers) percep problema, ce obiective generează aceasta pentru societatea în cauză și prin ce mijloace își propun să o rezolve”176. Modul de a gândi și de a transpune în viață o asemenea politică depinde de o serie de factori obiectivi / subiectivi care pot fi întâlniți atât în interiorul societății, dar mai ales în exteriorul ei 177.Epoca petrolului a intrat, cu siguranță, într-o nouă eră în care soluțiile nu mai pot fi gândite ca acum câteva decenii, când politica energetică a guvernelor era dictată doar de principiile economiei de piață. Cu siguranță, societățile moderne vor trebui să fie pregătite pentru a face față altor provocări și au prin urmare nevoie de noi politici de securitate în domeniul energiei. Există moduri diferite de a gestiona problema energiei în societatea contemporană. Majoritatea specialiștilor apreciază că un actor are la îndemână cel puțin două căi: 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<ul style="list-style-type: none"> • prevenire și pregătire pentru a face față situațiilor de urgență; • răspuns la criză. <p>Construirea politicilor energetice în lumea contemporană este în același timp artă dar și știință. Este știință deoarece este nevoie de expertiză și analiză înainte de a se lua o decizie, dar și artă pentru că omul politic trebuie să facă o alegere dintr-o multitudine de opțiuni și posibilități de acțiune. Analistul Dr. Jack Barkenbus apreciază ca în procesul elaborării unei politici de securitate energetică trebuie să fi parcurse mai multe etape. În primul rând trebuie identificate nevoile obiectiv / subiectiv generate de însuși modul de funcționare al societății, ceea ce specialiștii americani numesc identificarea problemei. Problema este diferită de la o țară la alta și este determinate, printre alți factori, de existența sau inexistența surselor proprii de energie care să acopere nevoile de consum și dezvoltare economică. În această fază, se stabilesc obiectivele politicii energetice pe care un actor / stat o promovează la un moment dat. Nu există o rețetă unanim acceptată în ceea ce privește obiectivele și mai ales modul cum acestea se regăsesc pe agenda de priorități a unui guvern. Analiza diferitelor studii și cercetări efectuate de specialiștii din domeniul politicilor energetice dar și identificarea unor obiective care se găsesc în panoplia politicilor adoptate de diferite state ne conduce la concluzia că acestea ar putea să acopere următoarele domenii 178: creșterea eficienței economice în aprovizionarea cu energie; eficiență sporită în utilizarea diferitor surse de energie; diversificarea surselor de energie; o strânsă legătură între consistența politicii energetice și a altor politici promovate de un guvern la un moment dat; o bună și eficientă securitate energetică; o bună diplomație în domeniul energiei și capacitatea de a obține energie la prețuri atrăgătoare de pe piața</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>externă; surse alternative de energie și capacitate de a face față la întreruperea aprovizionărilor cu energie de pe piața externă; o cercetare științifică eficientă în domeniul descoperirii și promovării de surse alternative de energie etc. Specialiștii americani au ajuns la concluzia că astăzi este atât de mare gradul de interdependență dintre sectorul energetic și cel al transporturilor, cibernetice, bancar, sau al facilităților sociale și de asigurare de sănătate încât este foarte greu să construiești o politică în unul dintre aceste domenii fără a se ține cont de ceea ce se întâmplă în celălalt.</p>		

Total cuvinte: 18732